

VIAC
VIAC
VIAC
VIAC
VIAC
VIAC
VIAC

**АРБІТРАЖНИЙ
РЕГЛАМЕНТ ТА
РЕГЛАМЕНТ З
МЕДІАЦІЇ**

VIAC
VIAC

**ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА ТА
ВІДЕНСЬКИЙ РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ 2021**

Інформація про видання:

Видавець: Федеральна палата економіки Австрії
Wiedner Hauptstraße 63, 1045, Відень, Австрія

Переклад: Тритеніченко П.М., керуючий партнер ARBITRADE, Гнатюк О.С.,
молодший юрист ARBITRADE, Київ, Україна

З усіх мов, якими перекладені Арбітражний регламент та Регламент з медіації
VIAC, тільки англійський та німецький тексти є офіційними.

Арбітражний регламент та Регламент з медіації VIAC 2021
2 видання (Листопад 2021)

АРБІТРАЖНИЙ РЕГЛАМЕНТ

ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА | Чинні з 1 липня 2021 року

РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ

ВІДЕНСЬКИЙ РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ | Чинний з 1 липня 2021 року

ЗМІСТ

ЧАСТИНА I АРБІТРАЖНИЙ РЕГЛАМЕНТ

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1	VIAC та редакція Віденських правил, що застосовується.....	10
Стаття 2	Президія.....	10
Стаття 3	Консультативні ради.....	11
Стаття 4	Генеральний секретар, Заступник Генерального секретаря та Секретаріат.....	11
Стаття 5	Мови листування.....	12
Стаття 6	Визначення.....	12

ПОРУШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 7	Позовна заява.....	13
Стаття 8	Відзив на позовну заяву.....	14
Стаття 9	Зустрічний позов.....	15
Стаття 10	Реєстраційний збір.....	15
Стаття 11	Передача матеріалів справи.....	16
Стаття 12	Письмові повідомлення, строки та знищення матеріалів справи.....	16
Стаття 13	Представники.....	17
Стаття 13а	Фінансування третіми сторонами.....	17

ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ ТА ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

Стаття 14	Залучення третіх осіб.....	18
Стаття 15	Об'єднання проваджень.....	19

АРБІТРАЖНИЙ СУД

Стаття 16	Загальні положення.....	19
Стаття 17	Формування складу арбітражного суду.....	20
Стаття 18	Формування складу арбітражного суду в багатосторонніх провадженнях.....	21
Стаття 19	Підтвердження номінування.....	21
Стаття 20	Відвід арбітрів.....	22
Стаття 21	Дострокове припинення повноважень арбітра.....	23
Стаття 22	Наслідки дострокового припинення повноважень арбітра.....	23

ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ

Стаття 23	Відвід експертів.....	24
-----------	-----------------------	----

КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 24	Компетенція арбітражного суду	24
-----------	-------------------------------------	----

АРБІТРАЖНИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 25	Місце арбітражу	25
Стаття 26	Мова арбітражного провадження	25
Стаття 27	Право, що застосовується, <i>amiable compositeur</i>	25
Стаття 28	Процедура арбітражного розгляду	26
Стаття 29	Встановлення обставин справи	26
Стаття 30	Усне слухання	26
Стаття 31	Обов'язок заперечити	27
Стаття 32	Завершення провадження у справі та час на ухвалення арбітражного рішення.....	27
Стаття 33	Попередні та забезпечувальні заходи / Забезпечення арбітражних витрат	28
Стаття 34	Форми припинення арбітражного провадження	29
Стаття 35	Рішення арбітражного суду	29
Стаття 36	Арбітражне рішення	30
Стаття 37	Арбітражне рішення на узгоджених умовах та фіксування змісту мирової угоди	31
Стаття 38	Рішення щодо витрат	31
Стаття 39	Виправлення, роз'яснення та доповнення арбітражного рішення ...	31
Стаття 40	Повернення справи до арбітражного суду на повторний розгляд	32
Стаття 41	Опублікування рішень	32

ВИТРАТИ

Стаття 42	Аванс на покриття витрат	33
Стаття 43	Аванс на покриття додаткових процесуальних витрат	35
Стаття 44	Структура і розрахунок процесуальних витрат.....	35

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 45	Прискорений розгляд	37
Стаття 46	Заява про обмеження відповідальності та відмова від недоторканності	38
Стаття 47	Перехідні положення.....	39

ЧАСТИНА II РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ

Стаття 1	VIAC та редакція Віденського регламенту з медіації, що застосовується	42
Стаття 2	Визначення	42
Стаття 3	Початок процедури	43
Стаття 4	Реєстраційний збір	44
Стаття 5	Місце проведення засідань	45
Стаття 6	Мова процедури	45
Стаття 7	Призначення медіатора	45
Стаття 8	Аванс на покриття витрат та витрати	46
Стаття 9	Проведення процедури	47
Стаття 10	Паралельні процедури	48
Стаття 11	Припинення процедури	49
Стаття 12	Конфіденційність, допустимість доказів та обмеження щодо подальшого представництва	49
Стаття 13	Заява про обмеження відповідальності	50
Стаття 14	Перехідні положення	50

ЧАСТИНА III ДОДАТКИ ДО АРБІТРАЖНОГО РЕГЛАМЕНТУ ТА РЕГЛАМЕНТУ З МЕДІАЦІЇ

ДОДАТОК 1 ТИПОВІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ	52
Арбітражне застереження	52
Застереження про медіацію	53
Застереження про обрання VIAC органом, що призначає арбітрів	54
Застереження про обрання VIAC адмініструючим органом	54
Застереження для спорів, що пов'язані з правонаступництвом	54
ДОДАТОК 2 ВНУТРІШНІЙ РЕГЛАМЕНТ ПРЕЗИДІЇ	56
ДОДАТОК 3 ТАБЛИЦЯ СТАВОК АРБІТРАЖНИХ ЗБОРІВ	57
ДОДАТОК 4 VIAC ЯК ОРГАН, ЩО ПРИЗНАЧАЄ АРБІТРІВ	58
Стаття 1 VIAC як орган, що призначає арбітрів	58
Стаття 2 Клопотання	58

Стаття 3	Витрати.....	59
Стаття 4	Заява про обмеження відповідальності	60
ДОДАТОК 5 VIAC ЯК АДМІНІСТРУЮЧИЙ ОРГАН		61
Стаття 1	VIAC як адмініструючий орган.....	61
Стаття 2	Клопотання	62
Стаття 3	Витрати.....	62
Стаття 4	Заява про обмеження відповідальності	63
ДОДАТОК 6 ДОДАТКОВІ ПРАВИЛА ДЛЯ СПОРІВ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ З ПРАВОНАСТУПНИЦТВОМ		64
Стаття 1	VIAC та редакція Віденських правил, що застосовується.....	64
Стаття 15	Об'єднання проваджень.....	65
Стаття 16	Арбітражний суд - загальні положення.....	65
Стаття 17	Формування складу арбітражного суду	66
Стаття 25	Місце арбітражу.....	66
Стаття 26	Мова арбітражного провадження.....	66
Стаття 27	Право, що застосовується	67

ЧАСТИНА I

АРБИТРАЖНИЙ РЕГЛАМЕНТ

ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА | Чинні з 1 липня 2021 року

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

VIAC ТА РЕДАКЦІЯ ВІДЕНСЬКИХ ПРАВИЛ, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ

Стаття 1

(1) Віденський міжнародний арбітражний центр (далі «VIAC») є Постійно діючою міжнародною арбітражною установою при Федеральній палаті економіки Австрії¹. VIAC адмініструє розгляд внутрішньодержавних та міжнародних арбітражних справ, а також справ, які розглядаються на основі інших способів альтернативного вирішення спорів, якщо сторони погодилися щодо застосування Арбітражного регламенту Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденські правила»), Регламенту з медіації Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденський регламент з медіації»), Арбітражного регламенту з інвестиційного арбітражу Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденські правила інвестиційного арбітражу»), Регламенту з медіації щодо інвестиційних спорів Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденський регламент з медіації щодо інвестиційних спорів»); або якщо будь-яким іншим чином було погоджено або передбачено, що VIAC повинен виконувати функції адмініструючого органу.

(2) У разі, якщо сторони не передбачили інше, Віденські правила застосовуються в редакції, що діє на момент початку арбітражного розгляду (пункт 1 статті 7), якщо сторони до чи після виникнення спору погодилися передати спір на розгляд відповідно до Віденських правил.

(3) Президія має право відмовити в адмініструванні розгляду справи, якщо арбітражна угода значною мірою не відповідає Віденським правилам та є несумісною з ними.

ПРЕЗИДІЯ

Стаття 2

(1) Президія VIAC має складатися з не менше ніж п'яти членів. Члени Президії призначаються на строк до п'яти років розширеною Президією Федеральної палати економіки Австрії за пропозицією Президента VIAC. Члени Президії можуть бути призначені на повторний термін.

(2) Члени Президії обирають зі свого складу Президента та не більше двох Віцепрезидентів. У разі неможливості виконання Президентом своїх

¹ Згідно з пунктом 2 Секції 139 Федерального закону про палати економіки 1998 року ("Wirtschaftskammergesetz 1998"), Офіційне видання федерального права I № 103/1998 зі змінами, внесеними Офіційним виданням федерального права I № 27/2021

функцій, їх виконує Віцепрезидент відповідно до внутрішнього регламенту Президії (Додаток 2).

(3) Члени Президії, які залучені або були залучені у будь-якому статусі до арбітражного провадження, що адмініструється VIAC, не можуть бути присутніми або брати участь у будь-якій формі в обговореннях або ухваленні рішень, що стосуються цієї справи. Це не повинно завадити існуванню кворуму Президії.

(4) Члени Президії повинні виконувати свої обов'язки, найкращим чином застосовуючи свої знання і вміння, під час виконання своїх обов'язків повинні бути незалежними та не зв'язаними жодними вказівками. Члени Президії зобов'язані зберігати конфіденційність будь-якої інформації, яка стала їм відомою у зв'язку з виконанням своїх обов'язків.

(5) Президія має право ухвалювати та вносити зміни до внутрішнього регламенту Президії (Додаток 2).

КОНСУЛЬТАТИВНІ РАДИ

Стаття 3

Президія може утворювати Консультативні ради, які допомагають Президії у виконанні консультативних функцій. Консультативні ради складаються з експертів у сфері арбітражу та/або медіації, які можуть бути запрошені Президією.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР, ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ТА СЕКРЕТАРІАТ

Стаття 4

(1) Генеральний секретар та Заступник Генерального секретаря VIAC призначаються на строк до п'яти років розширеною Президією Федеральної палати економіки Австрії за рекомендацією Президії VIAC. Генеральний секретар та Заступник Генерального секретаря можуть бути призначені на повторний термін. Якщо до закінчення терміну виконання обов'язків нові особи не призначені, Генеральний секретар та його заступник продовжують займати свої посади до призначення нових осіб.

(2) Секретаріат виконує адміністративні функції VIAC під керівництвом Генерального секретаря та його заступника, окрім функцій, що належать до компетенції Президії. Заступник Генерального секретаря, якщо такий призначений, може ухвалювати рішення, що належать до компетенції Генерального секретаря, якщо останній не може виконувати свої обов'язки,

або за дорученням Генерального секретаря.

(3) Членам Секретаріату не дозволяється бути присутніми або брати участь у розгляді та ухваленні рішень в арбітражних провадженнях, які адмініструються VIAC, в яких вони беруть чи брали участь у будь-якій ролі.

(4) Генеральний секретар та Заступник Генерального секретаря повинні виконувати свої обов'язки, найкращим чином застосовуючи свої знання і вміння, та не повинні бути зв'язані жодними вказівками. Вони зобов'язані зберігати конфіденційність будь-якої інформації, яка стала їм відомою при виконанні своїх обов'язків.

(5) Якщо Генеральний секретар і Заступник Генерального секретаря не можуть виконувати свої обов'язки, члени Президії повинні призначити зі свого складу особу, яка буде виконувати такі обов'язки. Впродовж періоду виконання обов'язків Генерального секретаря членство призначеної особи в Президії призупиняється.

МОВИ ЛИСТУВАННЯ

Стаття 5

Кореспонденція сторін з Президією та Секретаріатом має здійснюватися німецькою або англійською мовою.

ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 6

(1) У Віденських правилах

1.1 під поняттям **«сторона»** або **«сторони»** необхідно розуміти одного або декількох позивачів, відповідачів або одну чи декількох третіх осіб, залучених до арбітражного розгляду у позовній заяві;

1.2 під поняттям **«позивач»** необхідно розуміти одного або декількох позивачів;

1.3 під поняттям **«відповідач»** необхідно розуміти одного або декількох відповідачів;

1.4 під поняттям **«третя особа»** необхідно розуміти одну або декількох третіх осіб, які не є позивачем або відповідачем в розпочатому арбітражному провадженні і яких було залучено до участі в арбітражному провадженні;

1.5 під поняттям **«арбітражний суд»** необхідно розуміти одноособового арбітра або арбітражну колегію у складі трьох арбітрів;

1.6 під поняттям **«арбітр»** необхідно розуміти одного або декількох арбітрів;

1.7 під поняттям **«співарбітр»** необхідно розуміти арбітра в арбітражній колегії, що не є головою складу;

1.8 під поняттям **«арбітражне рішення»** необхідно розуміти остаточне, часткове або проміжне арбітражне рішення;

1.9 під поняттям **«фінансування третіми сторонами»** необхідно розуміти будь-яку угоду, укладену з фізичною або юридичною особою, яка не є стороною провадження або представником сторони (стаття 13), щодо фінансування або надання будь-якої іншої матеріальної допомоги стороні, прямо або опосередковано фінансуючи частину або весь обсяг витрат на арбітражне провадження через надання добровільного внеску чи гранту, або в обмін на винагороду чи відшкодування, які повністю або частково залежать від результатів арбітражного провадження.

(2) Якщо використані у Віденських правилах визначення стосуються фізичних осіб, то вони застосовуються до таких осіб незалежно від їхньої статі. В практичному використанні терміни, закріплені в цих правилах, повинні живатися у формі, що вказує на гендерну приналежність особи.

(3) Посилання на поняття «Статті» без подальшого уточнення стосується відповідних статей Віденських правил.

ПОРУШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

ПОЗОВНА ЗАЯВА

Стаття 7

(1) Арбітражний розгляд ініціюється шляхом подачі позовної заяви. Арбітражне провадження розпочинається у день отримання Секретаріатом VIAC чи Регіональною палатою економіки Австрії позовної заяви в паперовій чи електронній формі (пункт 1 статті 12). З цього моменту арбітражне провадження вважається відкритим. Секретаріат повідомляє інші сторони про отримання позовної заяви.

(2) Позовна заява має містити таку інформацію:

2.1 повне найменування, адреси, зокрема електронні поштові адреси, та інші контактні дані сторін, а також будь-які примітки щодо громадянства сторін;

2.2 викладення фактичних обставин справи та позовних вимог;

2.3 ціну кожної позовної вимоги на момент подачі позовної заяви у разі, якщо позовні вимоги не спрямовані виключно на стягнення певної грошової суми;

2.4 інформацію про кількість арбітрів відповідно до статті 17 Віденських правил;

2.5 номінування арбітра, якщо спір повинен бути розглянутий колегією у складі трьох арбітрів, або клопотання про призначення арбітра Президією; та

2.6 інформацію про арбітражну угоду та її зміст.

(3) Якщо позовна заява не відповідає вимогам пункту 2 даної статті, або якщо не було надано достатню кількість примірників позовної заяви чи додатків (пункт 1 статті 12), Генеральний секретар може запропонувати позивачу усунути недоліки впродовж визначеного Генеральним секретарем строку. Якщо позивач виконає наказ усунути недоліки впродовж встановленого строку, позовна заява вважається поданою у день первісного отримання позовної заяви. Якщо позивач не виконає наказ усунути недоліки впродовж встановленого строку, Генеральний секретар може прийняти рішення про припинення арбітражного провадження (пункт 3 статті 34). Таке рішення не позбавляє позивача права подати позовну заяву з аналогічними вимогами пізніше в іншому арбітражному провадженні.

(4) Генеральний секретар передає позовну заяву відповідачу якщо наказ про усунення недоліків відповідно до пункту 3 даної статті не вносився, або якщо позивач виконав вимоги такого наказу.

ВІДЗИВ НА ПОЗОВНУ ЗАЯВУ

Стаття 8

(1) Генеральний секретар пропонує відповідачу направити до Секретаріату відзив на позовну заяву (пункт 3 статті 12) впродовж 30 днів після отримання позовної заяви.

(2) У відзиві на позовну заяву відповідач повинен зазначити таку інформацію:

2.1 повне найменування, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та інші контактні дані відповідача, а також будь-які примітки щодо громадянства сторін;

2.2 відзив на позовні вимоги та коментарі щодо фактичних обставин справи, на яких ґрунтується позовна заява, а також конкретні вимоги відповідача;

2.3 інформацію про кількість арбітрів відповідно до статті 17; та

2.4 номінування арбітра, якщо спір повинен бути розглянутий колегією у складі трьох арбітрів, або клопотання про призначення арбітра Президією.

ЗУСТРІЧНИЙ ПОЗОВ

Стаття 9

(1) Вимоги відповідача до позивача можуть бути заявлені в межах того ж провадження у вигляді зустрічного позову.

(2) До зустрічного позову застосовуються статті 7, 10 та 11.

(3) Арбітражний суд може повернути зустрічний позов до Секретаріату для розгляду в окремому провадженні у разі, якщо:

3.1 сторони не є ідентичними, або

3.2 зустрічний позов, що був направлений після подачі відзиву на позов, спричинить значне затягування основного арбітражного розгляду.

(4) Арбітражний суд має надати позивачу можливість направити відзив на зустрічний позов, прийнятий до розгляду. Стаття 8 застосовується до відзиву на зустрічний позов.

РЕЕСТРАЦІЙНИЙ ЗБІР

Стаття 10

(1) Позивач зобов'язаний сплатити реєстраційний збір в повному обсязі у розмірі, вказаному в Додатку 3 впродовж визначеного Генеральним секретарем строку. Аналогічно, у випадку залучення третіх осіб (стаття 14), сторона, що залучає, має сплатити реєстраційний збір.

(2) У разі, якщо в арбітражному провадженні беруть участь більше двох сторін, реєстраційний збір збільшується на 10% за кожен додаткову сторону, але загалом не більше, ніж на 50%.

(3) Реєстраційний збір не підлягає відшкодуванню. Реєстраційний збір не вираховується з суми авансу сторони, що здійснює сплату збору.

(4) Позовна заява та клопотання про залучення третьої особи надсилається іншим сторонам арбітражного провадження лише після повної сплати реєстраційного збору. Строк для сплати реєстраційного збору може бути подовжений на розумний період часу рішенням Генерального секретаря. У разі якщо реєстраційний збір не було оплачено впродовж визначеного

строку, Генеральний секретар уповноважений оголосити про припинення арбітражного розгляду (пункт 3 статті 34). Таке рішення не позбавляє позивача права подати позовну заяву з аналогічними вимогами пізніше в іншому арбітражному провадженні.

(5) Якщо розгляд справи за Віденським регламентом з медіації був розпочатий до, під час чи після здійснення арбітражного провадження на основі Віденських правил між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, реєстраційний збір не сплачується в провадженні, яке відкривається пізніше.

ПЕРЕДАЧА МАТЕРІАЛІВ СПРАВИ

Стаття 11

Генеральний секретар передає матеріали справи до арбітражного суду якщо:

- Секретаріат отримав позовну заяву (зустрічний позов) з дотриманням вимог, визначених у статті 7; та
- всі арбітри зі складу арбітражного суду були призначені; та
- аванс був повністю сплачений відповідно до статті 42.

ПИСЬМОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ, СТРОКИ ТА ЗНИЩЕННЯ МАТЕРІАЛІВ СПРАВИ

Стаття 12

(1) Позовна заява з додатками подається в електронній формі, а також у паперовій формі у такій кількості примірників, щоб кожна сторона отримала по одному примірнику.

(2) Після направлення матеріалів справи арбітражному суду усі письмові повідомлення з додатками надсилаються кожній стороні та кожному арбітру у спосіб, визначений арбітражним судом. Секретаріат отримує копії всіх письмових повідомлень в результаті комунікації між арбітражним судом та сторонами в електронній формі.

(3) Письмові повідомлення повинні бути відправлені в паперовому вигляді рекомендованим листом, листом з повідомленням про вручення, кур'єрською службою, або в електронній формі, або будь-яким іншим способом комунікації, що забезпечує фіксування факту відправки таких повідомлень.

(4) Письмові повідомлення мають бути направлені за останньою зазначеною адресою отримувача, для якого призначаються такі повідомлення, у спосіб, зазначений вище. Як тільки сторона призначила представника, письмові повідомлення повинні направлятися за адресою

такого представника у спосіб, зазначений вище.

(5) Письмове повідомлення вважається отриманим у день, коли

5.1 адресат фактично отримав письмове повідомлення; або

5.2 письмове повідомлення було відправлено відповідно до пунктів 3 та 4 цієї статті.

(6) Якщо позовна заява проти декількох відповідачів не може бути передана всім відповідачам, за клопотанням позивача арбітражне провадження повинно бути продовжено щодо тих відповідачів, які отримали позовну заяву. За клопотанням позивача позовна заява щодо решти відповідачів повинна розглядатися в окремому провадженні.

(7) Строки починають перебіг на наступний день після дня отримання (пункт 5) відповідних письмових повідомлень, тим самим відліковуючи перебіг строку. Якщо такий день є святковим днем або неробочим днем у місці отримання письмових повідомлень, строки починають перебіг на наступний робочий день. Святкові або неробочі дні, що випадають впродовж строку, не переривають перебіг такого строку, як і не продовжують його. Якщо останній день строку є святковим днем або неробочим днем у місці отримання письмових повідомлень, строк закінчується наступного робочого дня.

(8) Письмові повідомлення сторін вважаються надісланими в межах строків подачі, якщо такі повідомлення направлені сторонами в останній день строку відповідно до пунктів 3 та 4 цієї статті. За наявності достатніх підстав строки можуть бути подовжені.

(9) Після припинення арбітражного провадження (стаття 34) Секретаріат має право знищити усі матеріали справи, за винятком рішень арбітражного суду (стаття 35).

ПРЕДСТАВНИКИ

Стаття 13

В арбітражному провадженні сторони можуть мати представників або радників за власним вибором. Генеральний секретар або арбітражний суд можуть в будь-який час витребувати підтвердження того, що представник має повноваження на представництво інтересів сторони.

ФІНАНСУВАННЯ ТРЕТІМИ СТОРОНАМИ

Стаття 13а

(1) Сторона повинна розкрити факт здійснення фінансування будь-якою третьою стороною та особу такої третьої сторони, що надає фінансування, у

своїй позовній заяві чи відзиві на позовну заяву або негайно після укладення угоди щодо фінансування третіми сторонами.

(2) Якщо сторона розкриває інформацію про фінансування третіми сторонами до формування арбітражного суду, Генеральний секретар повідомляє будь-якого арбітра, номінованого до призначення або вже призначеного, про таке розкриття для цілей заповнення заяви арбітра (пункт 3 статті 16).

ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ ТА ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ

Стаття 14

(1) Рішення про залучення третьої особи до арбітражного провадження та про характер участі такої особи у провадженні ухвалюється арбітражним судом за клопотанням однієї зі сторін або за клопотанням третьої особи після заслуховування всіх сторін та третьої особи, яка залучається, а також після врахування всіх обставин, що мають значення.

(2) Клопотання про залучення третьої особи повинне містити наступну інформацію:

2.1 повне найменування, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та інші контактні дані третьої особи;

2.2 підстави, на яких ґрунтується клопотання про залучення; та

2.3 вид участі третьої особи.

(3) Якщо клопотання про залучення третьої особи подається разом з позовною заявою, то

3.1 клопотання має бути подане до Секретаріату. Положення статті 7 та наступних статей застосовуються за аналогією. Генеральний секретар направляє позовну заяву третій особі, що залучається до арбітражного провадження, а також іншим сторонам для викладення їхньої позиції.

3.2 якщо в провадженні не було призначено жодного арбітра, третя особа може брати участь у формуванні арбітражного суду відповідно до статті 18; та

3.3 арбітражний суд повертає позовну заяву разом із клопотанням про залучення третьої особи до Секретаріату для розгляду в окремому провадженні, якщо арбітражний суд відмовляє згідно з пунктом 1 у задоволенні клопотання про залучення третьої особи, поданого разом з позовною заявою. В такому випадку Президія може скасувати погоджені

кандидатури або призначених арбітрів та винести рішення про призначення нового складу арбітражного суду або арбітражних судів відповідно до статті 17 та наступних статей, якщо третя особа брала участь у формуванні арбітражного суду згідно з підпунктом 3.2.

ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

Стаття 15

(1) На вимогу сторони два або більше арбітражних провадження можуть бути об'єднані у разі, якщо:

1.1 сторони домовилися про об'єднання; або

1.2 було номіновано або призначено одного і того самого арбітра (одних і тих самих арбітрів);

а також співпадає місце арбітражу в усіх арбітражних угодах.

(2) Президія ухвалює рішення щодо клопотань про об'єднання проваджень після заслуховування сторін та уже призначених арбітрів. Під час прийняття рішення Президія має взяти до уваги всі обставини у справі що мають значення, включаючи сумісність арбітражних угод та стадії кожного з арбітражних проваджень.

АРБІТРАЖНИЙ СУД

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 16

(1) Сторони мають право номінувати кандидатури арбітрів на власний розсуд. Арбітром може бути будь-яка особа, що наділена повною дієздатністю, якщо сторони не домовилися про наявність додаткових вимог щодо кваліфікації арбітра. Арбітри перебувають у договірних відносинах зі сторонами і надають сторонам свої послуги.

(2) Арбітри зобов'язані при виконанні своїх обов'язків діяти незалежно від сторін, неупереджено, виконувати свої обов'язки найкращим чином, та не повинні бути зв'язані жодними вказівками. Арбітри зобов'язані зберігати конфіденційність інформації, яка стала їм відомою під час виконання своїх обов'язків.

(3) Особа, що має намір погодитися на призначення арбітром, має до свого призначення підписати та надіслати Генеральному секретарю заяву за формою, встановленою VIAC, підтверджуючи свою (i) неупередженість та незалежність, (ii) готовність та наявність достатнього часу для участі в

арбітражному провадженні, (iii) кваліфікацію, (iv) згоду на прийняття функцій арбітра, та (v) дотримання Віденських правил.

(4) Арбітр зобов'язаний повідомити у письмовій заяві про будь-які обставини, що можуть викликати сумніви стосовно неупередженості, незалежності, готовності арбітра брати участь в арбітражному провадженні, або суперечать угоді сторін. Обов'язок арбітра щодо негайного повідомлення про такі обставини покладається на нього впродовж усього часу здійснення арбітражного провадження.

(5) Члени Президії можуть бути номіновані у ролі арбітрів сторонами або співарбітрами, але не можуть бути призначені арбітрами за рішенням самої Президії.

(6) Генеральний секретар може брати до уваги поведінку будь-якого чи усіх арбітрів (пункт 1 статті 28) при визначенні гонорарів арбітрів (пункти 2, 8 і 11 статті 44).

ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 17

(1) Сторони мають право самостійно домовитися про арбітражний розгляд їхнього спору одноособовим арбітром або колегією, що складається з трьох арбітрів. Сторони також можуть самостійно дійти згоди щодо методу призначення арбітрів. У разі відсутності згоди застосовуються правила, закріплені в пунктах 2-6 цієї статті.

(2) У разі відсутності домовленості сторін щодо кількості арбітрів, Президія визначає, чи повинен спір вирішуватися одноособовим арбітром, або ж колегією, що складається з трьох арбітрів. При цьому Президія має взяти до уваги складність справи, ціну позову та зацікавленість сторін у швидкому та пов'язаному з найменшими витратами рішенні.

(3) У разі, якщо спір вирішується одноособовим арбітром, сторони повинні спільно номінувати одноособового арбітра, а також повідомити його ім'я та прізвище, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та контактні дані впродовж 30 днів після отримання відповідної пропозиції від Генерального секретаря. Якщо таке номінування не надійде впродовж зазначеного строку, одноособовий арбітр призначається Президією.

(4) У разі, якщо спір вирішується колегією арбітрів, кожна сторона номінує арбітра (позивач – у позовній заяві, відповідач – у відзиві на позовну заяву). У разі, якщо сторона не номінувала арбітра, Генеральний секретар пропонує їй повідомити ім'я та прізвище, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та інші контактні дані арбітра впродовж 30 днів після отримання такої пропозиції. Якщо сторона впродовж зазначеного строку не номінує арбітра,

то такий арбітр призначається Президією.

(5) Якщо спір вирішується колегією арбітрів, співарбітри повинні спільно номінувати голову колегії та вказати його ім'я, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та контактні дані впродовж 30 днів після отримання відповідної пропозиції від Генерального секретаря. У разі, якщо таке номінування не буде здійснене впродовж зазначеного строку, голова колегії призначається Президією.

(6) Сторони зв'язані своїм номінуванням арбітра з моменту підтвердження його кандидатури Генеральним секретарем або Президією (стаття 19).

ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ АРБІТРАЖНОГО СУДУ В БАГАТОСТОРОННІХ ПРОВАДЖЕННЯХ

Стаття 18

(1) Формування складу арбітражного суду в багатосторонніх провадженнях здійснюється відповідно до статті 17 з урахуванням наступних додаткових положень:

(2) Якщо спір розглядається колегією арбітрів, сторона позивача та сторона відповідача повинні кожна спільно номінувати по одному арбітру.

(3) Участь однієї зі сторін в спільному висуванні кандидатури арбітра не є згодою на багатосторонній розгляд. Якщо допустимість багатостороннього розгляду є предметом спору, за клопотанням арбітражний суд вирішує це питання, вислухавши позицію сторін та враховуючи усі обставини, що мають значення.

(4) Якщо спільно погоджена кандидатура арбітра не була висунута впродовж визначеного строку відповідно до пункту 2 цієї статті, Президія призначає арбітра замість сторони (сторін), що не запропонувала (запропонували) кандидатуру арбітра. У виняткових випадках після того, як сторонам була надана можливість надати свої коментарі, Президія може відкликати призначених арбітрів та призначити нових співарбітрів або всіх арбітрів.

ПІДТВЕРДЖЕННЯ НОМІНУВАННЯ

Стаття 19

(1) Після номінування арбітра Генеральний секретар отримує заяви арбітра відповідно до пунктів 3 та 4 статті 16. Генеральний секретар пересилає сторонам копії зазначених заяв. Генеральний секретар підтверджує номінування арбітра у разі, якщо не виникає сумнівів щодо його неупередженості та незалежності, а також щодо його здатності виконувати

функції арбітра. Генеральний секретар інформує Президію про таке підтвердження під час наступних зборів Президії.

(2) У разі необхідності за запитом Генерального секретаря Президія ухвалює рішення щодо підтвердження номінування арбітра. Генеральний секретар до прийняття рішення Президією пропонує арбітру, якого представлено до підтвердження, а також сторонам надати коментарі. Всі коментарі мають бути направлені сторонам та арбітру.

(3) Після зазначеного підтвердження номінований арбітр вважається призначеним.

(4) У разі якщо Генеральний секретар або Президія відмовляють у підтвердженні номінованого арбітра, Генеральний секретар направляє стороні (сторонам), що мають право номінувати арбітра або співарбітрам, пропозицію висунути впродовж 30 днів кандидатуру іншого арбітра або голови складу. Статті 16-18 застосовуються за аналогією. Якщо Генеральний секретар або Президія відмовляють у підтвердженні нової кандидатури арбітра, право сторін номінувати арбітра припиняється і відповідне призначення здійснюється Президією.

ВІДВІД АРБІТРІВ

Стаття 20

(1) Після призначення відвід арбітру може бути заявлений лише за наявності обставин, що дають підстави для обґрунтованих сумнівів щодо його неупередженості та незалежності, або якщо арбітр не відповідає обумовленим сторонами кваліфікаційним вимогам. Сторона може заявити відвід арбітру, якого вона номінувала, або у номінуванні якого вона брала участь, лише з підстав, що стали їй відомі після номінування арбітра або участі у такому номінуванні.

(2) Клопотання сторони про відвід призначеного арбітра подається до Секретаріату впродовж 15 днів з моменту, коли сторона дізналася про підстави для відводу. У клопотанні про відвід має зазначитися підстава для відводу, та до такого клопотання мають бути долучені матеріали, що підтверджують підстави для відводу.

(3) Якщо арбітр, якому заявлений відвід, не відмовиться від посади, питання про відвід вирішується Президією. Генеральний секретар до прийняття рішення Президією пропонує арбітру, якому заявили відвід, а також іншій (іншим) стороні (сторонам) надати коментарі. Генеральний секретар також може запропонувати іншим особам викласти свою позицію. Всі коментарі мають бути направлені сторонам та арбітрам.

(4) Під час розгляду клопотання про відвід арбітражний суд, включаючи

арбітра, якому заявлений відвід, може продовжувати здійснювати арбітражне провадження. Арбітражний суд не може ухвалити арбітражне рішення, доки Президія не ухвалить рішення щодо відводу арбітра.

ДОСТРОКОВЕ ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ АРБІТРА

Стаття 21

(1) Повноваження арбітра припиняються достроково у таких випадках:

- 1.1 за згодою сторін; або
- 1.2 у разі самовідводу арбітра; або
- 1.3 у разі смерті арбітра; або
- 1.4 внаслідок задоволення клопотання про відвід арбітра; або
- 1.5 внаслідок ухвалення рішення Президії про позбавлення арбітра повноважень.

(2) Будь-яка сторона може подати клопотання про позбавлення арбітра повноважень у разі, якщо він не здатний виконувати свої повноваження та така нездатність не є лише тимчасовою, або якщо він з інших причин не виконує свої функції, під чим також слід розуміти неприпустиме затягування арбітражного провадження. Сторона має подати відповідне клопотання до Секретаріату. Якщо Президія дійде висновку, що неспроможність виконання арбітром своїх функцій не є лише тимчасовою або арбітр не виконує свої обов'язки, Президія може позбавити арбітра повноважень навіть без клопотання однієї зі сторін. Президія ухвалює рішення щодо позбавлення арбітра повноважень лише після того, як сторонам та арбітру, якому заявлено відвід, була надана можливість надати коментарі.

НАСЛІДКИ ДОСТРОКОВОГО ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ АРБІТРА

Стаття 22

(1) У разі дострокового припинення повноважень арбітра (стаття 21), на його місце призначається новий. Призначення нового арбітра здійснюється відповідно до погодженого сторонами порядку призначення арбітрів. У разі відсутності такої домовленості Генеральний секретар звертається до

- 1.1 сторін, якщо йдеться про одноособового арбітра; або
- 1.2 співарбітрів, що залишилися, якщо йдеться про голову колегії арбітрів; або
- 1.3 сторони, яка номінувала арбітра або від імені якої арбітр був

призначений, якщо йдеться про арбітра, номінованого стороною або призначеного від імені однієї зі сторін;

з проханням номінувати впродовж 30 днів – у випадках, передбачених підпунктами 1.1 та 1.2 цієї статті, за спільною згодою – нового арбітра та повідомити його ім'я, прізвище, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та контактні дані. Статті 16-18 застосовуються за аналогією. У разі, якщо номінування не здійснено впродовж зазначеного строку, нового арбітра призначає Президія. Якщо стосовно нового арбітра задоволено клопотання про відвід (підпункт 1.4 статті 21), право на висування кандидатури нового арбітра припиняється і новий арбітр призначається Президією.

(2) Якщо повноваження арбітра припиняються достроково відповідно до статті 21, новий арбітражний суд після надання сторонам можливості висловити свою позицію вирішує, чи потрібно повторювати попередні стадії арбітражного розгляду і в якому обсязі.

(3) Розподіл витрат, понесених у зв'язку з достроковим припиненням повноважень арбітра та призначенням нового арбітра, визначається на основі пункту 12 статті 42 та пункту 11 статті 44.

ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ

ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ

Стаття 23

Пункти 1 та 2 статті 20 застосовуються за аналогією до відводу експертів, призначених арбітражним судом. Арбітражний суд ухвалює рішення щодо відводу.

КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 24

(1) Заява про відсутність компетенції у арбітражного суду має бути подана не пізніше подання перших пояснень по суті справи. Номінування стороною арбітра відповідно до статті 17 або її участь у номінуванні арбітра відповідно до статті 18 не позбавляє її права подати зазначене заперечення. Заява про те, що арбітражний суд виходить за межі своєї компетенції, має бути подана негайно, як тільки питання, яке нібито виходить за межі компетенції арбітражного суду, було порушене в арбітражному провадженні. Пізніша

подача заяви про відсутність компетенції арбітражного суду забороняється в обох випадках; при цьому, за умови, що арбітражний суд вирішить, що затримка у подачі заяви була виправдана, він може дозволити подати заяву в пізніші строки.

(2) Арбітражний суд самостійно ухвалює рішення щодо власної компетенції. Рішення щодо компетенції може ухвалюватися одночасно з ухваленням арбітражного рішення по суті або в окремому арбітражному рішенні. Якщо арбітражний суд ухвалює рішення про відсутність у нього компетенції щодо розгляду справи, за клопотанням однієї зі сторін він має ухвалити рішення щодо обов'язків сторін по відшкодуванню арбітражних витрат.

АРБІТРАЖНИЙ РОЗГЛЯД

МІСЦЕ АРБІТРАЖУ

Стаття 25

(1) Сторони можуть самостійно домовитися про місце арбітражу. У разі відсутності такої домовленості сторін місцем арбітражу є м. Відень.

(2) Арбітражний суд може здійснювати обговорення та процесуальні дії у будь-якому належному, на його думку, місці, що не має наслідком зміни місця арбітражу.

МОВА АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 26

За відсутності домовленості сторін про мову (мови) арбітражного провадження, арбітражний суд після одержання матеріалів справи зобов'язаний негайно визначити мову (мови) арбітражного провадження з урахуванням всіх обставин справи, зокрема, з урахуванням мови договору.

ПРАВО, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ, AMIABLE COMPOSITEUR

Стаття 27

(1) Арбітражний суд ухвалює рішення щодо спору відповідно до права, що застосовується або правових норм, що були узгоджені сторонами. У разі, якщо сторони прямо не передбачили інше, будь-яка угода щодо певного національного права або національно-правової системи повинна тлумачитися як така, що відсилає до національного матеріального права, а не до національних колізійних норм.

(2) Якщо сторони не визначили права, що застосовується, або правових норм, що підлягають застосуванню, арбітражний суд повинен застосувати те право або правові норми, які вважає за належні.

(3) Арбітражний суд ухвалює рішення *ex aequo et bono* чи як *amiable compositeur* тільки у випадках, коли сторони прямо уповноважили його на це.

ПРОЦЕДУРА АРБІТРАЖНОГО РОЗГЛЯДУ

Стаття 28

(1) Арбітражний суд має здійснювати арбітражний розгляд ефективно та з найменшими витратами відповідно до Віденських правил та угоди сторін, а в усьому іншому – на власний розсуд. Арбітражний суд має ставитися до сторін справедливо. Сторонам має бути надано право бути заслуханими на усіх стадіях провадження.

(2) За умови здійснення попереднього повідомлення арбітражний суд має право, зокрема, розглядати процесуальні документи, докази та клопотання про отримання доказів, подані тільки до певного моменту в арбітражному провадженні.

(3) На будь-якій стадії арбітражного провадження арбітражний суд має право сприяти преганенню сторін досягти врегулювання спору.

ВСТАНОВЛЕННЯ ОБСТАВИН СПРАВИ

Стаття 29

(1) Якщо арбітражний суд вважатиме за потрібне, він може з власної ініціативи збирати докази, опитувати сторони та свідків, пропонувати сторонам подати докази та залучати експертів. У разі, якщо збір доказів та, зокрема, залучення експертів спричинили витрати, має застосовуватися стаття 43.

(2) Арбітражний розгляд здійснюється незважаючи на неучасть будь-якої зі сторін.

УСНЕ СЛУХАННЯ

Стаття 30

(1) Якщо сторони не домовились про інше, арбітражний суд ухвалює рішення щодо того, чи буде арбітражне провадження здійснюватися усно чи письмово. Якщо сторонами не було виключено усне слухання, на прохання

однієї зі сторін арбітражний суд повинен провести таке слухання на відповідній стадії розгляду. Враховуючи позиції сторін та конкретні обставини справи, арбітражний суд може прийняти рішення про проведення усного слухання за особистою присутністю сторін або за допомогою інших засобів. Сторони в будь-якому випадку повинні мати можливість ознайомитися з клопотаннями та поясненнями інших сторін та викласти суду свою позицію щодо них, а також щодо доказів.

(2) Дата усного слухання визначається одноособовим арбітром або головою колегії арбітрів. Слухання є закритими для громадськості. Одноособовий арбітр або голова колегії складає та підписує протокол засідання, який повинен містити, як мінімум, короткий виклад судового слухання та його результати.

ОБОВ'ЯЗОК ЗАПЕРЕЧИТИ

Стаття 31

Якщо одна зі сторін дізналася про порушення арбітражним судом положень Віденських правил або інших положень, що підлягають застосуванню до арбітражного розгляду, така сторона зобов'язана негайно направити заперечення арбітражному суду. В іншому разі така сторона втрачає своє право на заперечення.

ЗАВЕРШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ТА ЧАС НА УХВАЛЕННЯ АРБІТРАЖНОГО РІШЕННЯ

Стаття 32

(1) Щойно арбітражний суд переконується, що сторони мали достатньо можливостей для викладення своєї позиції та для надання доказів, арбітражний суд оголошує арбітражне провадження завершеним в частині дослідження питань, що підлягають вирішенню в арбітражному рішенні. Арбітражний суд має право відновити арбітражне провадження у будь-який час.

(2) Рішення повинно бути винесене не пізніше ніж через три місяці після проведення останнього слухання з питань, що підлягають вирішенню в арбітражному рішенні, або після подання останнього офіційного письмового пояснення щодо таких питань, незважаючи на обставини, що виникли пізніше. Генеральний секретар може продовжити строк за вмотивованим запитом арбітражного суду або за власною ініціативою. Перевищення меж строку ухвалення арбітражного рішення не тягне за собою визнання арбітражної угоди недійсною, а також не позбавляє арбітражний суд компетенції щодо розгляду справи.

ПОПЕРЕДНІ ТА ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНІ ЗАХОДИ / ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АРБІТРАЖНИХ ВИТРАТ

Стаття 33

(1) Якщо сторони не домовилися про інше, арбітражний суд після отримання матеріалів справи (стаття 11) має право за клопотанням однієї зі сторін застосовувати попередні або забезпечувальні заходи стосовно іншої сторони, а також змінювати, призупиняти або скасовувати такі заходи. Арбітражний суд заслуховує позицію інших сторін перед ухваленням рішення про запровадження попередніх або забезпечувальних заходів. Арбітражний суд має право вимагати від будь-якої зі сторін надати належне забезпечення у зв'язку з такими заходами. Сторони зобов'язані виконувати вимоги таких наказів арбітражного суду незалежно від того, чи можуть вони бути приведені у виконання національними судами.

(2) Будь-який наказ про запровадження попередніх або забезпечувальних заходів відповідно до даної статті ухвалюється у письмовій формі. В арбітражних провадженнях, які здійснюються більше ніж одним арбітром, підпис голови колегії є достатнім. У разі виникнення перешкод для підписання головою колегії, достатнім є підпис одного з арбітрів із обов'язковим зазначенням причин відсутності підпису голови колегії.

(3) Якщо сторони не домовилися про інше, у наказі про застосування попередніх або забезпечувальних заходів повинні бути зазначені підстави, на яких ґрунтується такий наказ. У наказі також зазначається дата його видачі та місце арбітражного розгляду.

(4) Накази про застосування попередніх або забезпечувальних заходів зберігаються таким самим чином, як і арбітражні рішення (пункт 5 статті 36).

(5) Положення пунктів 1-4 цієї статті не перешкоджають сторонам звернутися до уповноваженого державного органу з клопотанням про застосування попередніх або забезпечувальних заходів. Клопотання до державного органу про застосування зазначених заходів або про приведення до виконання заходів, ухвалених арбітражним судом, не є порушенням арбітражної угоди та не є відмовою від неї, а також не впливає на повноваження арбітражного суду. Сторони зобов'язані негайно повідомити Секретаріат та арбітражний суд про факт подання такого клопотання, а також про всі заходи, вжиті державним органом.

(6) За клопотанням сторони арбітражний суд може видати наказ про забезпечення арбітражних витрат стороною, яка подає позовну заяву або зустрічний позов, якщо сторона, що подає таке клопотання, доведе існування ризику з високим ступенем імовірності, що арбітражні витрати не будуть відшкодовані у майбутньому за відповідною вимогою. При прийнятті рішення по клопотанню про забезпечення арбітражних витрат арбітражний суд повинен надати усім сторонам можливість представити свою позицію.

(7) Якщо сторона не виконає наказ арбітражного суду про забезпечення арбітражних витрат, у разі подання відповідного клопотання арбітражний суд може тимчасово призупинити повністю чи частково процедуру арбітражного розгляду або припинити її (підпункт 2.4 статті 34).

ФОРМИ ПРИПИНЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 34

Арбітражне провадження припиняється:

(1) шляхом ухвалення остаточного арбітражного рішення (стаття 36 та пункт 1 статті 37); або

(2) шляхом ухвалення наказу арбітражного суду, якщо:

2.1 позивач відкликає позовну заяву, за винятком випадків, коли відповідач заперечує та існує законний інтерес відповідача в остаточному вирішенні спору;

2.2 сторони домовляються про припинення провадження та повідомляють про це арбітражний суд та Генерального секретаря;

2.3 продовження арбітражного провадження стало неможливим, зокрема, тому, що сторони не беруть участі в арбітражному провадженні, незважаючи на письмовий наказ арбітражного суду з вказівкою на можливість припинення арбітражного провадження;

2.4 сторона не виконала наказ арбітражного суду про забезпечення арбітражних витрат (пункт 7 статті 33); або

(3) на підставі заяви Генерального секретаря

3.1 щодо невиконання вимог наказу про усунення недоліків (пункт 3 статті 7) або про сплату реєстраційного збору чи авансового платежу (пункт 4 статті 10 та пункти 11 і 12 статті 42);

3.2 на підставі підпунктів 2.1 – 2.3, якщо справа ще не була передана арбітражному суду.

РІШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 35

(1) Будь-яке арбітражне рішення або будь-яке інше рішення арбітражного суду ухвалюється простою більшістю колегії арбітрів. У разі неможливості формування серед арбітрів більшості, рішення приймається головою колегії.

(2) Голова колегії має право самостійно ухвалювати рішення щодо процедурних питань у разі, якщо він був уповноважений на це співарбітрами.

АРБІТРАЖНЕ РІШЕННЯ

Стаття 36

(1) Арбітражне рішення має бути викладене у письмовій формі. В арбітражному рішенні мають бути зазначені підстави, на яких базується арбітражне рішення, якщо всі сторони не погодили у письмовій формі або під час усних слухань, що арбітражний суд може не зазначати у рішенні підстави.

(2) В арбітражному рішенні зазначається дата ухвалення арбітражного рішення та місце арбітражного розгляду (стаття 25).

(3) Усі примірники арбітражного рішення підписуються всіма арбітрами. Наявність підписів більшості арбітрів є достатньою у разі, якщо в арбітражному рішенні зазначається, що один з арбітрів відмовився підписувати зазначене рішення, або зазначаються перешкоди для такого підписання, що не можуть бути усунені впродовж розумних строків. У разі, якщо арбітражне рішення не є однотайним, а було ухвалене більшістю голосів, про це має бути зазначено в арбітражному рішенні на прохання арбітра, який голосував проти такого рішення.

(4) На всіх примірниках арбітражного рішення ставиться підпис Генерального секретаря та печатка VIAC, що підтверджує, що дане рішення є рішенням VIAC, і що це рішення було винесено і підписано арбітром (арбітрами), призначеним (призначеними) згідно з Віденськими правилами.

(5) Генеральний секретар передає арбітражне рішення сторонам у паперовій формі. Якщо неможливо передати або надіслати арбітражне рішення у паперовій формі протягом розумного строку або за погодженням сторін Секретеріат може надіслати примірник арбітражного рішення в електронній формі. У такому разі один примірник арбітражного рішення у паперовій формі може бути надісланий пізніше. Застосовуються положення пунктів 3, 4 і 5 статті 12. Один примірник арбітражного рішення залишається в Секретаріаті, де також зберігаються документи, що підтверджують факт надсилання арбітражного рішення сторонам.

(6) На прохання однієї зі сторін одноособовий арбітр або голова колегії (або у разі неможливості здійснення ним зазначених дій – інший арбітр), або у разі, якщо жоден з арбітрів не може виконувати свої функції – Генеральний секретар, повинні підтвердити остаточність та обов'язковість арбітражного рішення на кожному оригінальному примірнику рішення.

(7) Погоджуючись на застосування Віденських правил, сторони зобов'язуються виконувати умови арбітражного рішення.

АРБІТРАЖНЕ РІШЕННЯ НА УЗГОДЖЕНИХ УМОВАХ ТА ФІКСУВАННЯ ЗМІСТУ МИРОВОЇ УГОДИ

Стаття 37

(1) За клопотанням сторін арбітражний суд може ухвалити арбітражне рішення (стаття 36) на узгоджених умовах, яке відобразатиме зміст укладеної між ними мирової угоди.

(2) Сторони мають право звернутися до арбітражного суду з проханням зафіксувати зміст укладеної між ними мирової угоди. У цьому випадку арбітражне провадження припиняється згідно з підпунктом 2.2 статті 34.

РІШЕННЯ ЩОДО ВИТРАТ

Стаття 38

(1) Після припинення провадження на прохання однієї зі сторін арбітражний суд повинен в арбітражному рішенні по суті справи або в окремому рішенні встановити суму арбітражних витрат, що визначається Генеральним секретарем відповідно до підпункту 1.1 статті 44, а також визначити суму витрат сторін згідно з підпунктом 1.2 статті 44, а також суму інших додаткових витрат відповідно до підпункту 1.3 статті 44.

(2) Арбітражний суд також встановлює, яка зі сторін повинна нести арбітражні витрати, або в якому співвідношенні такі витрати мають бути розподілені між сторонами. Якщо сторони не домовилися про інше, арбітражний суд на власний розсуд ухвалює рішення про розподіл арбітражних витрат. При ухваленні рішення щодо арбітражних витрат згідно з цією статтею арбітражний суд бере до уваги дії усіх сторін або окремих з них, а також їх представників (стаття 13), зокрема їх сприяння ефективному, з найменшими витратами арбітражному провадженню.

(3) Незважаючи на положення пунктів 1 та 2, арбітражний суд за клопотанням сторони може на будь-якій стадії арбітражного провадження ухвалювати рішення щодо розподілу витрат відповідно до підпунктів 1.2 та 1.3 статті 44 та видавати наказ про сплату.

ВИПРАВЛЕННЯ, РОЗ'ЯСНЕННЯ ТА ДОПОВНЕННЯ АРБІТРАЖНОГО РІШЕННЯ

Стаття 39

(1) Впродовж 30 днів з дня отримання арбітражного рішення кожна сторона має право подати до Секретаріату арбітражного суду такі заяви:

1.1 про виправлення в арбітражному рішенні помилок в підрахунках, описок, друкарських помилок або інших помилок аналогічного характеру;

1.2 про надання роз'яснення щодо певної частини арбітражного рішення;

1.3 про ухвалення додаткового арбітражного рішення щодо вимог, які були заявлені в процесі арбітражного розгляду, але не були вирішені в арбітражному рішенні.

(2) Рішення щодо таких заяв ухвалюється арбітражним судом. Перед ухваленням рішення арбітражний суд заслуховує позицію інших сторін. З цієї метою арбітражний суд встановлює спеціальний строк, який не має перевищувати 30 днів. Генеральний секретар має право визначити суму авансу для покриття додаткових витрат, гонорарів арбітражного суду та адміністративних витрат (пункт 12 статті 42). Додатковий гонорар арбітрів та додаткові адміністративні витрати встановлюються Генеральним секретарем на власний розсуд.

(3) Арбітражний суд за власною ініціативою має право внести виправлення відповідно до підпункту 1.1 чи доповнення відповідно до підпункту 1.3 цієї статті впродовж 30 днів з дня ухвалення арбітражного рішення.

(4) Стаття 36 застосовується до доповнення арбітражного рішення. Виправлення та роз'яснення здійснюються у вигляді додатків та є невід'ємними частинами арбітражного рішення.

ПОВЕРНЕННЯ СПРАВИ ДО АРБІТРАЖНОГО СУДУ НА ПОВТОРНИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 40

У випадку, якщо національний суд повертає на повторний розгляд справу, положення Віденських правил щодо арбітражного провадження застосовуються за аналогією. Генеральний секретар та Президія можуть здійснювати необхідні заходи для того, щоб зробити можливим виконання арбітражним судом вимог до повторного розгляду. Генеральний секретар може визначити суму авансу на покриття додаткових витрат та гонорарів арбітрів і адміністративних витрат (пункт 12 статті 42). Додатковий гонорар арбітрів та додаткові адміністративні витрати встановлюються Генеральним секретарем на власний розсуд.

ОПУБЛІКУВАННЯ РІШЕНЬ

Стаття 41

Президія та Генеральний секретар мають право публікувати короткий виклад рішень в анонімізованій формі або витяги арбітражних рішень в

юридичних журналах та у власних публікаціях VIAC, якщо хоча б одна із сторін не направить заперечення проти такої публікації впродовж 30 днів з дня отримання арбітражного рішення.

ВИТРАТИ

АВАНС НА ПОКРИТТЯ ВИТРАТ

Стаття 42

(1) Генеральний секретар встановлює суму авансу на покриття очікуваних адміністративних витрат VIAC, очікуваних гонорарів арбітрів та очікуваних інших витрат, зокрема податку на додану вартість, що підлягає застосуванню, окремо для позовних заяв та зустрічних позовів.

(2) Задля обчислення суми авансу, вимоги, що пред'являються з метою заліку проти основних позовних вимог (пункт 6 статті 44), розглядаються як окремі позовні вимоги у межах, в яких останні можуть вимагати від арбітражного суду розгляду додаткових обставин.

(3) До клопотань про залучення третіх осіб (стаття 14), Генеральний секретар може встановлювати окремі суми авансу на покриття витрат (пункт 1) з урахуванням обставин справи.

(4) Аванс має бути сплачений сторонами в рівних частинах до передачі матеріалів справи арбітражному суду впродовж 30 днів з дня отримання вимоги щодо сплати.

(5) У багатосторонніх арбітражних провадженнях половина суми авансу сплачується спільно позивачами, а друга половина сплачується спільно відповідачами, якщо іншого не встановлено Генеральним секретарем з урахуванням обставин справи.

(6) При подачі зустрічних позовів або вимог, що пред'являються з метою заліку проти основних позовних вимог, та встановлення окремих авансів, Генеральний секретар може прийняти рішення про сплату кожною стороною авансу на витрати у тій сумі, що відповідає її вимогам.

(7) Якщо Генеральний секретар раніше встановлював суму авансу на витрати відповідно до пунктів 1-3, вони підлягають заміні авансами на витрати, встановленими згідно з параграфами 5 і 6, а сума будь-якого попереднього платежу, сплаченого будь-якою стороною, зараховується до авансової частини, визначеної Генеральним секретарем відповідно до пунктів 5 та 6.

(8) Погоджуючись на застосування Віденських правил, сторони спільно зобов'язуються сплатити встановлену для них частину авансу відповідно до положень цієї статті.

(9) Якщо авансовий платіж однієї зі сторін не був внесений впродовж визначеного строку або був внесений не у повному обсязі, Генеральний секретар повідомляє про це іншу (інші) сторону (сторони) та пропонує їй (їм) внести неоплачену суму авансу впродовж 30 днів з дня отримання зазначеної пропозиції. Незважаючи на повну сплату авансу іншою (іншими) стороною (сторонами), зобов'язання сторони, що прострочила платіж, сплатити частину авансу відповідно до положень цієї статті не припиняється.

(10) Якщо одна зі сторін не виконала свої зобов'язання зі сплати частини авансу відповідно до положень цієї статті, а інша сторона (сторони) сплатила (сплатили) відповідну частку згідно з пунктом 9 цієї статті, то за клопотанням останньої (останніх) арбітражний суд, якщо він визнає себе компетентним вирішувати даний спір, уповноважений шляхом ухвалення арбітражного рішення або в іншій належній формі зобов'язати сторону, що не сплатила частину авансу, відшкодувати таку частину стороні (сторонам), яка (які) здійснила (здійснили) сплату. Дане рішення не впливає на повноваження та обов'язок арбітражного суду прийняти остаточне рішення щодо розподілу арбітражних витрат згідно зі статтею 38.

(11) За загальним правилом, арбітражний суд розглядає лише ті позовні заяви або зустрічні позови, суми авансу за які були сплачені повністю. Якщо платіж не був здійснений впродовж визначеного Генеральним секретарем строку, арбітражний суд може зупинити арбітражне провадження повністю або частково, або Генеральний секретар може припинити арбітражне провадження (пункт 3 статті 34) стосовно відповідних вимог. Таке рішення не заважає сторонам висувати ті самі вимоги пізніше в іншому провадженні.

(12) У випадку необхідності сплати додаткового авансу та, відповідно, встановлення його розміру Генеральним секретарем, до процедури його сплати застосовуються пункти 1-11 цієї статті. Доки додатково визначена сума авансу не буде сплачена, за загальним правилом, арбітражний суд не розглядає вимоги, що призвели до збільшення суми авансу або до додаткового авансу. Якщо сплата не здійснена впродовж строку, встановленого Генеральним секретарем, арбітражний суд може призупинити арбітражне провадження повністю чи частково, або Генеральний секретар може припинити арбітражне провадження (пункт 3 статті 34).

АВАНС НА ПОКРИТТЯ ДОДАТКОВИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВИТРАТ

Стаття 43

(1) Якщо арбітражний суд ухвалює рішення щодо необхідності здійснення певних процесуальних дій, що пов'язані з додатковими витратами, зокрема, про призначення експертів, перекладачів, дослівне протоколювання арбітражного засідання, проведення огляду на місці або перенесення місця проведення слухання, тоді про таке рішення арбітражний суд повідомляє Генерального секретаря та забезпечує покриття очікуваних процесуальних витрат.

(2) Арбітражний суд здійснює процесуальні дії відповідно до пункту 1 цієї статті лише після покриття очікуваних витрат у достатньому розмірі.

(3) Арбітражний суд ухвалює рішення щодо того, які наслідки для арбітражного провадження виникають внаслідок невнесення сторонами авансу відповідно до цієї статті.

(4) Усі рішення, пов'язані з процесуальними діями, що зазначені в пункті 1 цієї статті, ухвалюються арбітражним судом від імені сторін та за їх рахунок.

СТРУКТУРА І РОЗРАХУНОК ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВИТРАТ

Стаття 44

(1) Процесуальні витрати складаються з таких частин:

1.1 адміністративні витрати VIAC, гонорари арбітрів та розумні витрати (такі як витрати арбітрів та секретаря арбітражного суду на відрядження та проживання, витрати на відправку документів, оренду, протоколювання засідань) з урахуванням податку на додану вартість, що застосовується; а також

1.2 витрати сторін, до яких належать розумні витрати сторін на юридичне представництво;

1.3 інші витрати, пов'язані з арбітражним провадженням, зокрема, витрати, вказані в пункті 1 статті 43.

(2) Генеральний секретар вираховує адміністративні витрати та гонорари арбітрів на основі таблиці ставок арбітражних зборів (Додаток 3) відповідно до ціни позову та визначає розмір таких витрат разом з іншими витратами по закінченню арбітражного розгляду (підпункт 1.1 цієї статті). До припинення арбітражного провадження Генеральний секретар може здійснити платіж на рахунок арбітрів, беручи до уваги стадію арбітражного провадження. Арбітражний суд встановлює та фіксує витрати, зазначені у підпунктах 1.2 та 1.3 цієї статті, у своєму рішенні (стаття 38).

(3) Генеральний секретар під час визначення ціни позову може відступити від ціни, визначеної сторонами, якщо сторони пред'явили позов лише

в частині, або якщо вимоги сторони були оцінені нею явно нижче від їхньої дійсної вартості або не були оцінені взагалі.

(4) У разі, якщо в арбітражному провадженні беруть участь більше ніж дві сторони, адміністративні витрати та гонорари арбітрів, що наведені в Додатку 3, збільшуються на 10% за кожну додаткову сторону, але загалом не більше ніж на 50%. У такому випадку така збільшена сума буде основою для подальшого збільшення або зменшення відповідно до пункту 8 цієї статті.

(5) Для зустрічних позовів (стаття 9) Генеральний секретар вираховує та встановлює суми адміністративних витрат та гонорарів арбітрів окремо.

(6) Для вимог, що заявляються з метою заліку проти основних позовних вимог, Генеральний секретар може вираховувати та встановлювати розмір адміністративних витрат та гонорарів арбітрів окремо в залежності від того, якою мірою в результаті розгляду зустрічних вимог очікується додаткова робота.

(7) Для клопотань про залучення третіх осіб (стаття 14) Генеральний секретар вираховує та встановлює суми адміністративних витрат та гонорарів арбітрів окремо, взявши до уваги всі обставини у справі.

(8) Ставки гонорарів, що наведені в Додатку 3, застосовуються до одноособових арбітрів. Сума гонорарів колегії арбітрів складає гонорар одноособового арбітра, збільшений у два з половиною рази. Генеральний секретар має право збільшити гонорар арбітрів на власний розсуд з урахуванням максимально можливого збільшення до 40% відносно таблиці ставок арбітражних зборів (Додаток 3), зокрема, при розгляді особливо складних справ чи при надзвичайно ефективному здійсненні арбітражного розгляду; і навпаки, Генеральний секретар має право зменшити гонорар арбітрів з урахуванням максимально можливого зменшення на 40%, зокрема, у разі неефективного здійснення арбітражного розгляду.

(9) Ставки, наведені в Додатку 3, покривають усі часткові та проміжні арбітражні рішення, зокрема, арбітражні рішення щодо компетенції арбітражного суду, часткові арбітражні рішення, рішення щодо відводу експертів, накази про застосування попередніх або забезпечувальних заходів, інші рішення, зокрема, щодо проведення додаткових процесуальних дій, пов'язаних з процедурами щодо скасування рішень, і процедурні накази.

(10) Зменшення ціни позову береться до уваги при розрахунку розміру адміністративних витрат та гонорарів арбітрів лише якщо зменшення було здійснено до передачі матеріалів справи до арбітражного суду.

(11) У разі дострокового припинення арбітражного розгляду чи повноважень арбітра Генеральний секретар має право на власний розсуд зменшити розмір адміністративних витрат та гонорару арбітрів, беручи до

уваги стадію, на якій мало місце таке припинення. Якщо арбітражний розгляд справи за Віденськими правилами був розпочатий до, під час чи після здійснення провадження на основі Віденського регламенту з медіації між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, Генеральний секретар має право застосувати цей пункт за аналогією до розрахунку гонорару арбітрів.

(12) Якщо розгляд справи за Віденським регламентом з медіації був розпочатий до, під час чи після здійснення арбітражного провадження на основі Віденських правил між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, адміністративні витрати за попереднім провадженням вираховуються з адміністративних витрат за пізніше розпочатим провадженням.

(13) Ставки, наведені в Додатку 3, не містять ПДВ, яким потенційно обкладаються гонорари арбітрів. Арбітри, чиї гонорари є предметом оподаткування ПДВ, повинні повідомити Генеральному секретарю очікуваний розмір ПДВ на момент прийняття повноважень арбітра.

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

ПРИСКОРЕНИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 45

(1) Додаткові правила щодо прискореного розгляду застосовуються у разі, якщо сторони прямо включили їх до арбітражної угоди або згодом домовилися щодо їх застосування. Сторони можуть дійти згоди щодо прискореного арбітражного розгляду до моменту подачі відзиву на позовну заяву.

(2) Якщо правилами про прискорений розгляд не передбачено інше, до розгляду застосовуються загальні положення Віденських правил з наступними застереженнями:

(3) Строк для сплати авансу на покриття витрат відповідно до статті 42 складає 15 днів.

(4) Подача зустрічного позову або вимог про залік зустрічних вимог допускається до спливу строку, визначеного для направлення відзиву на позовну заяву.

(5) Прискорений розгляд здійснюється одноособовим арбітром за умови, що сторони не домовилися щодо здійснення арбітражного розгляду колегією арбітрів.

(6) У разі здійснення арбітражного розгляду одноособовим арбітром сторони повинні спільно номінувати одноособового арбітра впродовж 15 днів з дня отримання відповідної пропозиції Генерального секретаря. Якщо впродовж зазначеного строку сторони не номінують одноособового арбітра, одноособовий арбітр призначається Президією.

(7) У разі здійснення арбітражного розгляду колегією арбітрів позивач повинен номінувати арбітра в позовній заяві. Відповідач повинен номінувати арбітра впродовж 15 днів з дня отримання відповідної пропозиції Генерального секретаря. Призначені сторонами арбітри повинні номінувати голову складу впродовж 15 днів з дня отримання відповідної пропозиції Генерального секретаря. Якщо кандидатура одного з арбітрів не буде висунута вчасно, призначення арбітра здійснюється Президією.

(8) У разі, якщо арбітражне провадження не припинено достроково, арбітражний суд має ухвалити остаточне арбітражне рішення впродовж шести місяців з дня отримання матеріалів справи. Генеральний секретар на підставі обґрунтованого клопотання арбітражного суду або на власний розсуд може прийняти рішення про продовження зазначеного строку, якщо вважатиме це за необхідне. Порухення строку для ухвалення арбітражного рішення не призводить до недійсності арбітражної угоди та не позбавляє арбітражний суд його компетенції щодо розгляду спору.

(9) Арбітражний суд здійснює арбітражний розгляд у спосіб, який дозволяє ухвалити арбітражне рішення впродовж шести місяців з дня отримання матеріалів справи арбітражним судом. Якщо арбітражний суд не вирішить інакше, мають застосовуватися такі положення:

9.1 Після подачі позовної заяви та відзиву на позов сторони мають право обмінятися письмовими поясненнями лише один раз.

9.2 Сторони зобов'язані викласти всі свої аргументи щодо фактичних обставин у письмових поясненнях, а також додати всі письмові докази до своїх письмових пояснень.

9.3 На вимогу однієї зі сторін або у випадку, якщо арбітражний суд буде вважати це за доцільне, арбітражний суд здійснює лише одне усне слухання, під час якого досліджуються всі докази, а також розглядаються всі правові питання.

9.4 Після усного розгляду жодні подальші письмові пояснення сторін не подаються.

ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ВІДМОВА ВІД НЕДОТОРКАНОСТІ

Стаття 46

(1) Відповідальність арбітра, секретаря арбітражного суду, Генерального секретаря, Заступника Генерального секретаря, Президії та її членів, а також Федеральної палати економіки Австрії та її працівників за будь-які дії або бездіяльність щодо арбітражного розгляду виключена, за винятком випадків, коли така дія або бездіяльність містить ознаки умисного проступку або грубої недбалості.

(2) Погоджуючись передати спір на розгляд відповідно до Віденських правил, сторона вважається такою, що відмовилася від будь-якого права на юрисдикційну недоторканість стосовно арбітражного провадження, в якому така сторона може брати участь. Відмова від недоторканості, пов'язана із виконанням арбітражного рішення, повинна бути висловлена окремо.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 47

Ця редакція Віденських правил, яка набуває чинності з 1 липня 2021 року, застосовується до всіх проваджень, розпочатих після 30 червня 2021 року.

ЧАСТИНА II

РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ

ВІДЕНСЬКИЙ РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ |

Чинний з 1 липня 2021 року

VIAC ТА РЕДАКЦІЯ ВІДЕНСЬКОГО РЕГЛАМЕНТУ, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ

Стаття 1

(1) Віденський міжнародний арбітражний центр (далі «VIAC») є Постійною діючою міжнародною арбітражною установою при Федеральній палаті економіки Австрії¹. VIAC адмініструє арбітражний розгляд внутрішньодержавних та міжнародних арбітражних справ, а також справ, які розглядаються на основі інших способів альтернативного вирішення спорів, якщо сторони погодилися щодо застосування Арбітражного регламенту Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденські правила»), Регламенту з медіації Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденський регламент з медіації»), Арбітражного регламенту з інвестиційного арбітражу Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденські правила інвестиційного арбітражу»), Регламенту з медіації щодо інвестиційних спорів Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденський регламент з медіації щодо інвестиційних спорів»); або якщо будь-яким іншим чином було погоджено або передбачено, що VIAC повинен виконувати функції адмініструючого органу.

(2) У разі якщо сторони не передбачили інше, Віденський регламент з медіації застосовуються в редакції, що діє на момент початку процедури, якщо сторони до чи після виникнення спору погодилися передати спір на розгляд відповідно до Віденського регламенту з медіації.

(3) Віденський регламент з медіації може бути змінений письмовою угодою усіх сторін. Після призначення медіатора будь-які зміни потребують також його згоди.

(4) Президія має право відмовити в адмініструванні розгляду справи за Віденським регламентом з медіації, якщо будь-які погоджені зміни є несумісними з Віденським регламентом з медіації.

(5) У випадках, коли Віденський регламент з медіації не містить положень з певного питання, та тією мірою, якою Віденський регламент з медіації сумісний з Віденськими правилами, Віденські правила застосовуються за аналогією.

ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 2

(1) У Віденському регламенті з медіації

¹ Згідно з пунктом 2 Секції 139 Федерального закону про палати економіки 1998 року ("Wirtschaftskammergesetz 1998"), Офіційне видання федерального права I № 103/1998 зі змінами, внесеними Офіційним виданням федерального права I № 27/2021.

1.1 під поняттям **«процедура»** необхідно розуміти медіацію, будь-яку іншу обрану сторонами альтернативну процедуру мирного врегулювання чи комбінацію таких процедур, які проводяться за сприяння нейтральної третьої сторони відповідно до Віденського регламенту з медіації;

1.2 під поняттям **«нейтральний експерт»** необхідно розуміти медіатора, посередника, іншу нейтральну особу чи декілька таких нейтральних осіб, які допомагають сторонам вирішити їхній спір, але не мають повноважень на ухвалення обов'язкового рішення щодо такого спору; далі поняття «медіатор» використовується щодо будь-якої нейтральної третьої сторони;

1.3 під поняттям **«сторона»** необхідно розуміти одну чи кілька сторін, які погоджуються чи погодились передати свій спір для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації;

1.4 поняття **«Президія», «Генеральний секретар», «Секретеріат»** охоплюються визначеннями та функціональними обов'язками, встановленими статтями 2 та 4 Арбітражного регламенту Віденського міжнародного арбітражного центру («Віденських правил»).

(2) Якщо використані у Віденському регламенті з медіації визначення стосуються фізичних осіб, то вони застосовуються до таких осіб незалежно від їхньої статі. В практичному використанні терміни, закріплені в цих правилах, повинні вживатися у формі, що вказує на гендерну приналежність особи.

(3) Посилання на поняття «Статті» без подальшого уточнення стосується відповідних статей Віденського регламенту з медіації.

ПОЧАТОК ПРОЦЕДУРИ

Стаття 3

(1) Процедура ініціюється шляхом подачі заяви. Процедура починається у день отримання такої заяви Секретаріатом VIAC або Регіональною палатою економіки Австрії у паперовій чи електронній формі (пункт 1 статті 12 Віденських правил) у випадку наявності угоди між сторонами про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації. Якщо така угода відсутня, процедура розпочинається з моменту укладення відповідної угоди сторонами.

(2) Заява має містити таку інформацію:

2.1 повне найменування, адреси, зокрема електронні поштові адреси, та інші контактні дані сторін, а також будь-які примітки щодо громадянства сторін;

2.2 короткий опис фактичних обставин та спору;

2.3 ціну позову;

2.4 повне ім'я, адресу та інші контактні дані номінованого медіатора чи характеристики, якими має володіти медіатор, що буде призначений;

2.5 інформацію чи пропозиції, що відносяться до угоди сторін про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації, зокрема стосовно:

- i. кількості медіаторів;
- ii. мови (мов) процедури.

(3) За умови, що заява не була подана всіма сторонами спільно, Генеральний секретар повідомляє інші сторони про отримання такої заяви та направляє її для надання коментарів у межах встановлених строків.

РЕЕСТРАЦІЙНИЙ ЗБІР

Стаття 4

(1) Якщо між сторонами вже існує угода про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації, реєстраційний збір має бути сплачено в повному обсязі у розмірі, вказаному в Додатку 3 впродовж визначеного Генеральним секретарем строку. За відсутності такої угоди реєстраційний збір сплачується тільки після укладення відповідної угоди.

(2) У разі, якщо в процедурі беруть участь більше, ніж дві сторони, реєстраційний збір збільшується на 10% за кожен додаткову сторону, але загалом не більше, ніж на 50%.

(3) Реєстраційний збір не підлягає відшкодуванню. Реєстраційний збір не вираховується з суми авансу сторони, що здійснює сплату збору.

(4) Якщо арбітражне провадження відповідно до Віденських правил розпочато до, під час чи після здійснення процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, реєстраційний збір не сплачується у провадженні, яке відкривається пізніше.

(5) За необхідності строк для сплати реєстраційного збору може бути подовжений рішенням Генерального секретаря. Якщо реєстраційний збір не

було сплачено впродовж визначеного строку, Генеральний секретар уповноважений оголосити про припинення процедури.

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ ЗАСІДАНЬ

Стаття 5

Незважаючи на будь-які попередні чи паралельні арбітражні провадження, медіатор має, після обговорення із сторонами та з урахуванням усіх обставин справи, визначити місце (місця) проведення засідання (засідань). Якщо медіатор вважатиме це за необхідне, він може призначити різні місця для кожного засідання.

МОВА ПРОЦЕДУРИ

Стаття 6

Негайно після отримання матеріалів справи (пункт 1 статті 9) медіатор зобов'язаний, після обговорення із сторонами та з урахуванням усіх обставин справи, визначити мову (мови) процедури.

ПРИЗНАЧЕННЯ МЕДІАТОРА

Стаття 7

(1) За відсутності угоди сторін стосовно особи медіатора чи способу його призначення, Генеральний секретар має встановити строк та запропонувати сторонам спільно номінувати медіатора та вказати його ім'я, адресу, зокрема електронну поштову адресу, та контактні дані.

(2) Секретаріат може допомогти сторонам спільно номінувати медіатора, зокрема, запропонувавши одну чи декілька осіб, з яких сторони можуть спільно номінувати одного чи декількох медіаторів. Якщо сторони не зможуть спільно номінувати медіатора, його повинна призначити Президія. При цьому Президія враховує побажання сторін стосовно характеристик медіатора.

(3) До моменту призначення медіатора Президією або затвердження номінованого медіатора, медіатор має підписати та подати Генеральному секретарю заяву про (i) неупередженість та незалежність, (ii) готовність та наявність достатнього часу для участі у процедурі, (iii) кваліфікацію; (iv) згоду на прийняття функцій медіатора, та (v) дотримання Віденського регламенту з медіації. Медіатор зобов'язаний повідомити у письмовому вигляді про будь-які обставини, що можуть викликати сумніви стосовно його неупередженості чи незалежності, або які суперечать угоді сторін. Даний обов'язок медіатора покладається на нього впродовж усього часу здійснення процедури.

Генеральний секретар повинен передати копії зазначених заяв сторонам, щоб вони могли надати свої коментарі.

(4) Якщо не виникає сумнівів щодо неупередженості та незалежності медіатора, а також щодо його здатності виконувати належним чином функції медіатора, Президія призначає медіатора або Генеральний секретар затверджує номінованого медіатора. Якщо Генеральний секретар вважатиме за необхідне, рішення про затвердження номінованого медіатора ухвалює Президія. Генеральний секретар до прийняття рішення Президією пропонує медіатору, якого представлено до призначення, а також сторонам надати коментарі. Всі коментарі мають бути направлені сторонам та медіатору. Після зазначеного затвердження номінований медіатор вважається призначеним.

(5) У випадку відмови у затвердженні медіатора чи необхідності заміни медіатора, пункти 1-4 застосовуються *mutatis mutandis*.

АВАНС НА ПОКРИТТЯ ВИТРАТ ТА ВИТРАТИ

Стаття 8

(1) Генеральний секретар визначає суму попереднього авансу на покриття очікуваних адміністративних витрат VIAC, суму авансу на виплату гонорару медіатора та суму інших очікуваних витрат (таких як витрати медіатора на відрядження та проживання, витрати на доставку документів, оренду тощо), зокрема податку на додану вартість, що підлягає застосуванню. Сума попереднього авансу на покриття витрат має бути внесена сторонами до передачі матеріалів справи медіатору та впродовж періоду, визначеного Генеральним секретарем.

(2) Аванс має бути внесений сторонами в рівних частинах, якщо сторони не домовилися про інше в письмовій формі, а у випадку багатосторонньої медіації сума авансу розподіляється *pro rata*. Якщо авансовий платіж однієї зі сторін не був внесений або був внесений не у повному обсязі впродовж визначеного строку, Генеральний секретар повідомляє про це іншу (інші) сторону (сторони). Інша (інші) сторона (сторони) має (мають) право взяти на себе сплату несплаченої частини авансу. Якщо зазначена сума не буде внесена впродовж визначеного строку, медіатор може тимчасово призупинити процедуру повністю чи частково, або Генеральний секретар може прийняти рішення про припинення процедури (підпункт 1.5 статті 11).

(3) У разі необхідності внесення додаткового авансу на покриття витрат, розмір якого визначається Генеральним секретарем, зокрема, для покриття гонорару медіатора та очікуваних витрат, застосовується пункт 2 цієї статті.

(4) Після припинення процедури, Генеральний секретар розраховує адміністративні витрати і гонорар медіатора та фіксує їх разом з іншими витратами.

(5) Адміністративні витрати розраховуються на основі таблиці ставок арбітражних зборів (Додаток 3) відповідно до ціни позову. Генеральний секретар під час визначення ціни позову може відступити від ціни, визначеної сторонами, якщо остання була оцінена нижче від своєї дійсної вартості або не була оцінена взагалі. У разі, якщо в процедурі беруть участь більше, ніж дві сторони, розмір адміністративних витрат, вказаний у Додатку 3, збільшується на 10% за кожну додаткову сторону, але загалом не більше, ніж на 50%.

(6) Сума гонорару медіатора має вираховуватись відповідно до фактично витраченого часу на основі погодинних чи поденних ставок гонорару. Ставки гонорару фіксуються Генеральним секретарем на момент призначення медіатора або затвердження його кандидатури після проведення консультацій із медіатором та сторонами. Генеральний секретар має розглянути пропорційність гонорарів та врахувати складність спору. Між сторонами та медіатором не повинно бути жодних окремих домовленостей щодо сплати.

(7) Сторони самостійно несуть власні витрати, в тому числі і витрати на юридичне представництво, якщо вони не домовилися про інше в письмовій формі.

(8) Якщо арбітражне провадження відповідно до Віденських правил розпочато до, під час чи після здійснення процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, адміністративні витрати на попереднє провадження вираховуються з адміністративних витрат на провадження, що почалося пізніше.

ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 9

(1) Генеральний секретар передає матеріали справи медіатору, якщо

- була подана заява відповідно до статті 3;
- був призначений медіатор; та
- попередній аванс на покриття витрат відповідно до пункту 1 статті 8 був повністю сплачений.

(2) Медіатор та сторони мають у найкоротший строк обговорити спосіб, у який буде проводитися процедура. Медіатор повинен сприяти сторонам у пошуку прийняттого та задовільного способу вирішення їхнього спору. При

проведенні процедури медіатор бере на себе контроль за процедурою, у той же час дозволяє собі керуватися побажаннями сторін в тій мірі, в якій вони співпадають та відповідають меті процедури.

(3) Процедура може проводитися за особистою присутністю сторін або за допомогою інших засобів. Враховуючи обставини справи та після обговорення зі сторонами, медіатор може прийняти рішення про застосування будь-яких технічних засобів, якщо доцільним є проведення провадження у дистанційному форматі. У будь-якому випадку медіатор має ставитися до сторін справедливо.

(4) Сторони мають право самостійно обирати свої медіаційні команди. У зв'язку з цим медіатор може запропонувати свої рекомендації. Кожна сторона бере участь у засіданні з медіатором особисто або через представника – належним чином призначену та уповноважену особу, у якій є повноваження на врегулювання спору. Ім'я, адреса та повноваження таких осіб повідомляються всім сторонам та медіатору до початку процедури або невідкладно після призначення. У такому повідомленні також вказується передбачена роль такої особи у процедурі.

(5) Під час процедури сторони повинні діяти добросовісно, чесно та з повагою.

(6) Засідання з медіатором не є публічними. Дозволяється бути присутніми лише наступним особам:

- медіатору;
- сторонам; та
- особам, про присутність яких було повідомлено медіатору та іншій стороні своєчасно перед відповідним засіданням (пункт 4 цієї статті) та які підписали договір про нерозголошення конфіденційної інформації відповідно до Статті 12.

(7) Медіатор може, якщо він вважає це допустимим, проводити зустрічі з однією стороною за відсутності іншої (*caucus*). Медіатор має зберігати конфіденційність інформації, наданої йому однією із сторін за відсутності іншої сторони, крім випадків, коли сторона, яка надає цю інформацію, прямо відмовляється від такої конфіденційності по відношенню до іншої сторони та медіатор погоджується передати цю інформацію.

ПАРАЛЕЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 10

Сторона може розпочинати або продовжувати будь-які судові, арбітражні чи інші процедури у відношенні того ж самого спору, незалежно від того, чи ведеться процедура відповідно до Віденського регламенту з медіації.

ПРИПИНЕННЯ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 11

(1) Процедура припиняється з моменту, коли Генеральний секретар надає сторонам письмове підтвердження про припинення процедури та при настанні однієї з зазначених нижче подій в залежності від того, яка з них відбудеться раніше:

- 1.1 підписання сторонами угоди про повне врегулювання спору;
- 1.2 надання медіатору або Генеральному секретарю письмового повідомлення будь-якою стороною про те, що така сторона не має наміру продовжувати процедуру;
- 1.3 надання медіатором письмового повідомлення сторонам про те, що процедура не зможе, на його думку, вирішити спір між сторонами;
- 1.4 надання медіатором письмового повідомлення сторонам про припинення процедури;
- 1.5 надання Генеральним секретарем письмового повідомлення сторонам про
 - i. те, що призначення медіатора відповідно до пунктів 1 – 4 статті 7 не відбулося;
 - ii. невиконання вимог щодо сплати збору (статті 4 та 8) у визначений строк.

(2) Розгляд також може бути припинений частково, якщо одна з причин для припинення, які перераховані у пункті 1, має відношення лише до частини спору.

(3) У випадках, передбачених у підпунктах 1.1 – 1.4 та пункті 2, медіатор негайно повідомляє Генерального секретаря про обставини припинення процедури.

КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ, ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ ТА ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ПОДАЛЬШОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА

Стаття 12

(1) Особи, перераховані у пункті 6 статті 9, мають зберігати конфіденційність будь-якої інформації, що стала їм відома у зв'язку з процедурою та про яку вони б не дізналися, якби процедура не відбулася.

(2) Будь-які письмові документи, що були отримані в процесі проведення процедури та які б не були отримані в іншому випадку, не повинні застосовуватися в подальших судових, арбітражних чи інших провадженнях. Будь-які заяви, позиції, пропозиції та зізнання, зроблені в процесі проведення процедури, а також бажання однієї зі сторін вирішити спір мирним шляхом, повинні також залишатися конфіденційними. Медіатор не може виступати у ролі свідка щодо будь-якої переліченої вище інформації.

(3) Зобов'язання, викладені у пунктах 1 і 2, не застосовуються, якщо право, застосовне до процедури, містить імперативні норми, які встановлюють протилежне, або якщо розкриття інформації вимагається для реалізації чи виконання угоди про припинення цієї процедури.

(4) Той факт, що процедура проводиться, проводилася чи буде проводитися, не є конфіденційним.

(5) Медіатор не повинен діяти у ролі адвоката чи представляти сторони у будь-якій іншій ролі, або ж надавати консультації сторонам в судових, арбітражних чи інших провадженнях стосовно спору, який складає чи складав предмет процедури відповідно до Віденських правил.

ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 13

Відповідальність медіатора, Генерального секретаря, Заступника Генерального секретаря, Президії та її членів, а також Федеральної палати економіки Австрії та її працівників за будь-які дії або бездіяльність щодо процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації виключена, за винятком випадків, коли така дія або бездіяльність містить ознаки умисного проступку або грубої недбалості.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 14

Дана редакція Віденського регламенту з медіації, яка набуває чинності з 1 липня 2021 року, застосовується до всіх процедур, розпочатих після 30 червня 2021 року.

ЧАСТИНА III

ДОДАТКИ

ДО АРБІТРАЖНОГО РЕГЛАМЕНТУ VIAC ТА РЕГЛАМЕНТУ З МЕДІАЦІЇ¹

¹ Додатки 1-6 є невід'ємною частиною Арбітражного регламенту VIAC та Регламенту з медіації VIAC.

ДОДАТОК 1

ТИПОВІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

АРБІТРАЖНЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Якщо сторони бажають передати спір для врегулювання відповідно до Віденських правил, вони можуть укласти арбітражне застереження у такій формі:

Усі спори або претензії, що виникають із цього договору або пов'язані з ним, включаючи спори, що пов'язані з його дійсністю, порушенням, розірванням або недійсністю, мають бути остаточно вирішені за Арбітражним регламентом (Віденськими правилами) Віденського міжнародного арбітражного центру (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії одним або трьома арбітрами, призначеними відповідно до цих Правил.

Сторони можуть додатково погодити у арбітражному застереженні таке:

- (1) кількість арбітрів (один або три) (стаття 17 Віденських правил);
- (2) мову (мови) арбітражного провадження (стаття 26 Віденських правил);
- (3) матеріальне право, що застосовується до договірних правовідносин, матеріальне право, що застосовується до арбітражної угоди (в обох випадках - стаття 27 Віденських правил), та правила, що застосовуються до арбітражного розгляду (стаття 28 Віденських правил);
- (4) застосування положень щодо прискореного розгляду (стаття 45 Віденських правил);
- (5) межі вимог до арбітрів щодо конфіденційності (пункт 2 статті 16 Віденських правил) і поширення цих вимог на сторони, представників та експертів.
- (6) якщо сторони бажають провести розгляд справи у форматі Арбітраж-Медіація-Арбітраж (*Arb-Med-Arb*), до типового арбітражного застереження необхідно включити таке доповнення:

Крім того, після належного порушення арбітражного провадження, сторони спільно домовляються розглянути спір у відповідності до Регламенту з медіації Віденського міжнародного арбітражного центру (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії (Віденський регламент з медіації). Мирові угоди, що укладаються під час таких проваджень, передаються на розгляд арбітражного суду, призначеного в арбітражному провадженні. Арбітражний суд може ухвалити арбітражне рішення на узгоджених умовах, яке відобразить зміст укладеної мирової угоди (пункт 1 статті 37 Віденських правил).

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ПРО МЕДІАЦІЮ

Якщо сторони бажають передати спір для врегулювання у межах процедури медіації або за допомогою інших способів альтернативного вирішення спорів відповідно до Віденського регламенту з медіації, вони можуть укласти застереження про медіацію у такій формі:

Типове застереження 1:

Факультативна медіація

Стосовно усіх спорів або претензій, що виникають із цього договору або пов'язані з ним, включаючи спори, що пов'язані з його дійсністю, порушенням, розірванням або недійсністю, сторони домовляються спільно розглянути можливість здійснення процедур за Регламентом з медіації (Віденський регламент з медіації) Віденського міжнародного арбітражного центру (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії.

Типове застереження 2:

Обов'язок направити спір на вирішення шляхом медіації з наступним здійсненням арбітражного розгляду

Усі спори або претензії, що виникають із цього договору або пов'язані з ним, включаючи спори, що пов'язані з його дійсністю, порушенням, розірванням або недійсністю, спочатку мають бути направлені для здійснення процедур за Регламентом з медіації (Віденський регламент з медіації) Віденського міжнародного арбітражного центру (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії.

У разі, якщо впродовж [60]¹ днів з дати, коли розпочалися процедури за Віденським регламентом з медіації, спір чи претензії не були врегульовані, вони мають бути остаточно вирішені за Арбітражним регламентом (Віденськими правилами) VIAC одним або трьома арбітрами, призначеними відповідно до вказаних Правил².

Типове застереження 3:

Обов'язок направити наявний спір на вирішення шляхом медіації

Сторони домовилися, що наявний спір повинен бути направлений для здійснення процедур за Регламентом з медіації (Віденський регламент з медіації) Віденського міжнародного арбітражного центру (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії. Процедура повинна бути розпочата шляхом подання спільної заяви. Сплата реєстраційного збору здійснюється сторонами в рівних частинах.

¹ або іншого строку, погодженого сторонами у письмовій формі.

² Див. можливі додаткові погодження для арбітражних застережень.

Сторони можуть додатково погодити у застереженні про медіацію наступне:

- (1) кількість медіаторів або інших нейтральних третіх сторін (наприклад, один чи два);
- (2) мову (мови) процедури (стаття 6 Віденського регламенту з медіації);
- (3) матеріальне право, що застосовується до договірних правовідносин, матеріальне право, що застосовується до угоди про медіацію, та правила, що застосовуються до процедури (пункт 3 статті 1 Віденського регламенту з медіації);
- (4) допустимість паралельних процедур (стаття 10 Віденського регламенту з медіації);
- (5) переривання позовної давності чи відмову від посилання на позовну давність впродовж певного строку.

ТИПОВЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ПРО ОБРАННЯ VIAC ОРГАНОМ, ЩО ПРИЗНАЧАЄ АРБІТРІВ

Рекомендується, щоб сторони, які бажають обрати VIAC як орган, що призначає арбітрів, відповідно до Додатку 4, включили в своє арбітражне застереження / застереження про медіацію таке формулювання:

Віденський міжнародний арбітражний центр (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії виконує функції органу, що призначає арбітрів відповідно до Додатку 4 до Арбітражного регламенту та Регламенту з медіації VIAC.

ТИПОВЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ПРО ОБРАННЯ VIAC АДМІНІСТРУЮЧИМ ОРГАНОМ

Рекомендується, щоб сторони, які бажають обрати VIAC адмініструючим органом, відповідно до Додатку 5, включили в своє арбітражне застереження/застереження про медіацію таке формулювання:

Віденський міжнародний арбітражний центр (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії виконує функції адмініструючого органу відповідно до Додатку 5 до Арбітражного регламенту та Регламенту з медіації VIAC.

ТИПОВЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ДЛЯ СПОРІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПРАВОНАСТУПНИЦТВОМ

Якщо особа, має намір передати спір, пов'язаний з правонаступництвом, для врегулювання в арбітражному провадженні відповідно до Додатку 6 Віденських правил, вона включає в заяву про розпорядження майном після смерті / угоду про правонаступництво / заповіт арбітражне застереження у такій формі:

Усі спори або претензії, що виникають із [правонаступництва / заяви про розпорядження майном після смерті / угоди про правонаступництво / заповіту], включаючи спори, що пов'язані з правонаступництвом, існуванням спадщини, змістом та обґрунтованістю [заяви про розпорядження майном після смерті / угоди про правонаступництво / заповіту], мають бути остаточно вирішені відповідно до Додатку 6 до Арбітражного регламенту (Віденських правил) Віденського міжнародного арбітражного центру (VIAC) при Федеральній палаті економіки Австрії одним або трьома арбітрами, призначеними відповідно до цих Правил.

Особа може передбачити у арбітражному застереженні таке:

- (1)** кількість арбітрів (один або три) (стаття 17 у редакції Додатку 6 до Віденських правил);
- (2)** місце арбітражу (стаття 25 у редакції Додатку 6 до Віденських правил);
- (3)** мова (мови), що використовуватимуться в арбітражному провадженні (стаття 26 у редакції Додатку 6 до Віденських правил);
- (4)** право, що застосовується до спорів, пов'язаних з правонаступництвом, та право, що застосовується до арбітражної угоди (відповідно до пункту 1 статті 27 у редакції Додатку 6 до Віденських правил, застосовним правом є право, що застосовується в межах колізійних норм законодавства за звичайним місцем проживання померлого на момент його смерті або право, яке може бути обране відповідно до такого законодавства);
- (5)** встановлення обсягу зобов'язань щодо конфіденційності для арбітрів (пункт 2 статті 16 Віденських правил) та розширення таких зобов'язань стосовно сторін, представників та експертів.

ДОДАТОК 2

ВНУТРІШНІЙ РЕГЛАМЕНТ ПРЕЗИДІЇ¹

- (1) Засідання Президії скликаються Президентом; головує на засіданнях Президент або Віцепрезидент.
- (2) Президія вважається повноважною, якщо присутні більше однієї третини від її складу. Присутність може бути забезпечена шляхом участі у телефонному режимі, за допомогою відеоконференції або інтернету.
- (3) Президія приймає рішення простою більшістю голосів присутніх членів Президії, які мають право голосу. Якщо голоси розподіляються порівну, головуєчий має право вирішального голосу.
- (4) У разі неможливості виконання своїх обов'язків Віцепрезидентами, обов'язки Президента має виконувати найстарший з членів Президії за тривалістю терміну повноважень. В іншому випадку обов'язки Президента має виконувати Віцепрезидент, що має найдовший термін повноважень.
- (5) Члени Президії, що були залучені чи є залучені у будь-якому статусі до арбітражних проваджень, які адмініструє VIAC, не мають права бути присутніми або будь-яким чином брати участь у обговореннях або рішеннях, що стосуються таких проваджень. Це не повинно завадити існуванню кворуму Президії.
- (6) Дозволяється ухвалення рішень шляхом листування. У такому випадку Президент подає членам письмову пропозицію та встановлює строк для письмового голосування. Статті 2 і 3 цього Додатку застосовуються за аналогією. Кожен член має право запропонувати провести засідання щодо письмової пропозиції.
- (7) Президія не зобов'язана вказувати причини, на яких ґрунтуються її рішення.

¹ Статус станом на 1 липня 2021 року

ДОДАТОК 3

ТАБЛИЦЯ СТАВОК АРБІТРАЖНИХ ЗБОРІВ¹

Реєстраційний збір²

Сума позову, євро		Розмір збору, євро
від	до	
	25.000	500
25.001	75.000	1.000
	понад 75.000	1.500

Адміністративний збір³

Сума позову, євро		Розмір збору, євро
від	до	
	25.000	500
25.001	75.000	1.000
75.001	100.000	1.500
100.001	200.000	3.250 + 1,875 % від суми понад 100.000
200.001	500.000	5.125 + 1,250 % від суми понад 200.000
500.001	1.000.000	9.125 + 0,875 % від суми понад 500.000
1.000.001	2.000.000	13.500 + 0,500 % від суми понад 1.000.000
2.000.001	15.000.000	18.500 + 0,150 % від суми понад 2.000.000
15.000.001	понад 40.000.000	38.000 + 0,058 % від суми понад 15.000.000
	понад 40.000.000	52.500 + 0,045 % від суми понад 40.000.000 максимум 75.000 (52.500 + 22.500)

Гонорари одноособових арбітрів⁴

Сума позову, євро		Розмір збору, євро
від	до	
	100.000	6 %, мінімальний гонорар 3.000
100.001	200.000	6.000 +3,00 % від суми понад 100.000
200.001	500.000	9.000+3,10 % від суми понад 200.000
500.001	1.000.000	18.300+2,30 % від суми понад 500.000
1.000.001	2.000.000	29.800+1,10 % від суми понад 1.000.000
2.000.001	5.000.000	40.800+0,66 % від суми понад 2.000.000
5.000.001	10.000.000	60.600+0,45 % від суми понад 5.000.000
10.000.001	20.000.000	83.100+0,21 % від суми понад 10.000.000
20.000.001	100.000.000	104.100+0,088 % від суми понад 20.000.000
100.000.001	500.000.000	174,500 + 0,031 % від суми понад 100.000.000
	понад 500.000.000	298.500 + 0,01% від суми понад 500.000.000

¹ Див. калькулятор витрат на веб-сайті VIAC (<https://www.viac.eu/en/arbitration/cost-calculator>).

² Див. статтю 10 Віденських правил; статтю 4 Віденського регламенту з медіації.

³ Див. пункти 2 і 4 статті 44 Віденських правил, пункт 5 статті 8 Віденського регламенту з медіації.

⁴ Див., зокрема, пункти 2, 4, 7 та 10 статті 44 Віденських правил.

ДОДАТОК 4

VIAC ЯК ОРГАН, ЩО ПРИЗНАЧАЄ АРБІТРІВ

VIAC може бути обраний органом, що призначає арбітрів, в *ad hoc* провадженнях.

VIAC ЯК ОРГАН, ЩО ПРИЗНАЧАЄ АРБІТРІВ

Стаття 1

(1) VIAC може обраний органом, що призначає арбітрів, відповідно до цього Додатку 4 на підставі контракту, закону, договору, угоди сторін спору або Генеральним секретарем Постійної палати третейського суду в Гаазі.

(2) VIAC як орган, що призначає арбітрів, може надавати такі послуги:

2.1 призначати арбітрів або інших нейтральних експертів;

2.2 призначати нових арбітрів та інших нейтральних експертів;

2.3 призначати експертів;

2.4 виносити рішення щодо відводів арбітрів;

2.5 допомагати у встановленні зборів та витрат арбітрів та інших нейтральних експертів, а також переглядати суми таких зборів та витрат;

2.6 надавати рекомендації щодо авансів на витрати.

(3) Якщо сторони не домовились про інше, VIAC, розглядаючи клопотання про призначення арбітра, дотримується процедури, викладеної у статтях 16-18 Віденських правил, а при призначенні інших нейтральних експертів - процедури, встановленої у статті 7 Віденського регламенту з медіації відповідно.

(4) Якщо сторони не домовились про інше, VIAC, розглядаючи клопотання про відвід арбітра, дотримується процедури заявлення відводу, встановленої у положеннях статті 20 та наступних статей Віденських правил.

КЛОПОТАННЯ

Стаття 2

(1) Клопотання подається до VIAC відповідно до статті 12 Віденських правил і повинне бути:

1.1 викладеним у письмовій формі на одній з мов листування VIAC (англійська чи німецька);

1.2 датованим;

1.3 підписаним стороною (сторонами), що подає (подають) таке клопотання, або її (їх) представником (представниками), уповноваженим (уповноваженими) належним чином. Якщо клопотання підписане представником, він повинен долучити доказ, що підтверджує його повноваження, наприклад, довіреність або доручення.

(2) Клопотання повинне містити наступну інформацію:

2.1 опис послуг щодо призначення, які запитуються, з урахуванням положень пункту 2 статті 1;

2.2 опис характеру спору;

2.3 примірник позовної заяви чи іншого первинного письмового пояснення, відзиву на позовну заяву або будь-які відповіді на них від іншої (інших) сторони (сторін), а також будь-які подальші відповідні письмові пояснення або листування сторін;

2.4 застереження про вирішення спору та положення про обрання VIAC органом, що призначає арбітрів;

2.5 повне найменування, адреси, зокрема електронні поштові адреси, та інші контактні дані сторін, а також будь-які примітки щодо громадянства сторін;

2.6 ім'я та громадянство призначеного арбітра / нейтрального експерта / експерта, якщо таке призначення вже відбулося, інформація про спосіб призначення та будь-які зроблені ними заяви;

2.7 мова (мови) провадження.

ВИТРАТИ

Стаття 3

(1) У випадку подання клопотання про обрання VIAC органом, що призначає арбітрів, сторона (сторони), що подала (подали) таке клопотання, повинна (повинні) сплатити збір у розмірі 3.000 євро, що не підлягає поверненню, за кожне клопотання. Клопотання буде розглянуте лише після повної сплати цього збору.

(2) У виняткових обставинах VIAC може відхилитися від сум, встановлених у пункті 1 цієї статті.

ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 4

Відповідальність арбітра, секретаря арбітражного суду, Генерального секретаря, Заступника Генерального секретаря, Президії та її членів, а також Федеральної палати економіки Австрії та її працівників за будь-які дії або бездіяльність щодо арбітражного розгляду виключена, за винятком випадків, коли така дія або бездіяльність містить ознаки умисного порушення або грубої недбалості.

ДОДАТОК 5

VIAC ЯК АДМІНІСТРУЮЧИЙ ОРГАН

VIAC може бути обраний адмініструючим органом в *ad hoc* провадженнях.

VIAC ЯК АДМІНІСТРУЮЧИЙ ОРГАН

Стаття 1

(1) В арбітражних провадженнях, що регулюються Арбітражним регламентом ЮНСІТРАЛ, або інших *ad hoc* арбітражах чи інших *ad hoc* процедурах альтернативного вирішення спорів, VIAC виступає адмініструючим органом відповідно до цього Додатку 5, якщо сторони домовились, що провадження буде адмініструватися VIAC.

(2) VIAC може надавати такі адміністративні послуги:

2.1 Сервісні послуги, зокрема

- i. ведення матеріалів справи з письмовими повідомленнями та поясненнями;
- ii. полегшення зв'язку, з можливістю доступу до платформи VIAC (“Портал VIAC”);
- iii. організація зустрічей та слухань:
 - допомога у визначенні дати, часу та місця зустрічей та слухань;
 - підготовка приміщення для переговорів / слухань у приміщенні Федеральної палати економіки Австрії, зокрема підготовка технічного обладнання та матеріально-технічного забезпечення;
 - організація обідів за власний рахунок та послуг громадського харчування;
 - допомога в подальшій матеріально-технічній організації, наприклад, в ідентифікації та залученні судових доповідачів або перекладачів;
 - допомога в отриманні в'їзних віз за необхідності;
- iv. послуги щодо забезпечення зберігання файлів, зокрема арбітражних рішень.

2.2 Адміністрування витрат, зокрема отримання депозитів від сторін як авансів на витрати, пов'язаних з веденням провадження, та виплата платежів арбітрам та постачальникам послуг.

2.3 Послуги органу, що призначає арбітрів відповідно до положень статті 1 Додатку 4.

КЛОПОТАННЯ

Стаття 2

(1) Клопотання подається до VIAC відповідно до статті 12 Віденських правил і повинно бути:

1.1 викладеним у письмовій формі на одній з мов листування VIAC (англійська чи німецька);

1.2 датованим;

1.3 підписаним стороною (сторонами), що подає (подають) таке клопотання, або її (їх) представником (представниками), уповноваженим (уповноваженими) належним чином. Якщо клопотання підписане представником, він повинен долучити доказ, що підтверджує його повноваження, наприклад, довіреність або доручення.

(2) Генеральний секретар може вимагати надання додаткової інформації залежно від виду послуг, що запитуються.

ВИТРАТИ

Стаття 3

(1) У випадку подання клопотання про обрання VIAC адмініструючим органом, сторона (сторони), що подала (подали) таке клопотання, повинна (повинні) сплатити реєстраційний збір за вирахуванням будь-яких зборів у розмірі, передбаченому в Додатку 3. Реєстраційний збір не підлягає поверненню та не вираховується з авансу на витрати відповідної сторони. Клопотання розглядається лише після повної сплати цього збору.

(2) Залежно від адміністративних послуг, що запитуються, застосовуються такі адміністративні збори:

2.1 За повне надання адміністративних послуг VIAC стягує свої стандартні адміністративні збори згідно з Додатком 3 залежно від суми спору. Сума спору розраховується виходячи з положень про витрати, що містяться у Віденських правилах або Віденському регламенті з медіації, залежно від характеру спору.

2.2 Для окремих адміністративних послуг VIAC зменшує свої адміністративні збори відповідно.

2.3 За загальним правилом, послуги VIAC як адмініструючого органу поділяються

на три категорії. За кожну категорію буде стягуватися третина стандартних адміністративних зборів згідно з Додатком 3, залежно від суми спору:

- i. сервісні послуги, описані у підпункті 2.1 статті 1 Додатку 5;
- ii. послуги щодо адміністрування витрат, описані у підпункті 2.2 статті 1 Додатку 5;
- iii. послуги органу, що призначає арбітрів, як описано у пункті 2 статті 1 Додатку 4.

2.4 У будь-якому випадку сума мінімального адміністративного збору становить 3000 євро.

(3) Аванс на сплату адміністративних зборів повинен бути сплачений у повному обсязі до того, як VIAC почне надавати відповідні послуги.

(4) Усі аванси на покриття витрат в арбітражі підлягають авансовому забезпеченню витрат згідно з Арбітражним регламентом VIAC (стаття 42), або у разі, якщо адміністративні послуги вимагаються в процесі вирішення спору за використанням інших способів альтернативного вирішення спорів, згідно з Віденським регламентом з медіації VIAC (стаття 8). Усі аванси на покриття витрат VIAC може отримати на будь-якій стадії під час або після розгляду справи, щоб покрити витрати, понесені під час розгляду такого провадження. Кошти виплачуються лише за розпорядженням арбітражного суду або іншого нейтрального експерта у разі застосування інших *ad hoc* способів альтернативного вирішення спорів.

(5) У виняткових обставинах VIAC може відхилитися від сум, встановлених у пункті 2 цієї статті.

ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 4

Відповідальність арбітра, секретаря арбітражного суду, Генерального секретаря, Заступника Генерального секретаря, Президії та її членів, а також Федеральної палати економіки Австрії та її працівників за будь-які дії або бездіяльність щодо арбітражного розгляду виключена, за винятком випадків, коли така дія або бездіяльність містить ознаки умисного порушення або грубої недбалості.

ДОДАТОК 6

ДОДАТКОВІ ПРАВИЛА ДЛЯ СПОРІВ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ З ПРАВОНАСТУПНИЦТВОМ

Додаткові правила для спорів, пов'язаних з правонаступництвом, викладені в Додатку 6, підлягають застосуванню, якщо сторони погодились на їх застосування, або якщо таке застосування було передбачене у заяві щодо розпорядження майном після смерті, зокрема, в угоді про правонаступництво, або в будь-якому іншому правовому акті, що не ґрунтується на домовленості сторін.

VIAC ТА РЕДАКЦІЯ ВІДЕНСЬКИХ ПРАВИЛ, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ

Стаття 1

Пункт 1 статті 1 Віденських правил доповнено такими положеннями:

(1) Віденський міжнародний арбітражний центр (далі «VIAC») є Постійно діючою міжнародною арбітражною установою при Федеральній палаті економіки Австрії¹. VIAC адмініструє розгляд внутрішньодержавних та міжнародних арбітражних справ, а також справ, які розглядаються на основі інших способів альтернативного вирішення спорів, якщо сторони погодились щодо застосування Арбітражного регламенту Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденські правила»), Регламенту з медіації Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденський регламент з медіації»), Арбітражного регламенту з інвестиційного арбітражу Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденські правила інвестиційного арбітражу»), Регламенту з медіації щодо інвестиційних спорів Віденського міжнародного арбітражного центру (далі «Віденський регламент з медіації щодо інвестиційних спорів»); ; або якщо будь-яким іншим чином було погоджено або передбачено, що VIAC повинен виконувати функції адмініструючого органу. Цим також охоплюються випадки, коли VIAC було обрано адмініструючим органом у заяві про розпорядження майном після смерті, зокрема, в угоді про правонаступництво або будь-якому іншому правовому акті, що не ґрунтується на угоді сторін.

Пункт 2 статті 1 Віденських правил замінено такими положеннями:

(2) У разі якщо іншого не погоджено або не передбачено у заяві про розпорядження майном після смерті, Віденські правила застосовуються до спорів, що пов'язані з правонаступництвом, в редакції, що діє на момент початку арбітражного розгляду (пункт 1 статті 7).

¹Згідно з пунктом 2 Секції 139 Федерального закону про палати економіки 1998 року ("Wirtschaftskammergesetz 1998"), Офіційне видання федерального права I № 103/1998 зі змінами, внесеними Офіційним виданням федерального права I № 27/2021.

ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

Стаття 15

Пункт 1 статті 15 Віденських правил замінено таким пунктом 1 і доповнено таким пунктом 3:

(1) На вимогу сторони два або більше арбітражні провадження у спорах, що пов'язані з правонаступництвом, можуть бути об'єднані у разі, якщо:

1.1 сторони домовилися про об'єднання; або

1.2 було номіновано або призначено одного і того самого арбітра (одних і тих самих арбітрів); або

1.3 позови юридично або фактично пов'язані, а сторони арбітражного провадження принаймні частково однакові;

а також співпадає місце арбітражу в усіх арбітражних угодах.

(2) Без змін.

(3) (нове положення) Якщо сторона вимагає об'єднання проваджень до номінування або призначення арбітра (арбітрів) і якщо Президія ухвалила рішення щодо такого об'єднання, формування складу арбітражного суду регулюється статтею 18 Віденських правил. Якщо арбітр вже був номінований або призначений, арбітражне провадження приєднується до провадження, яке розпочалося першим, якщо сторони не домовились про інше. У такому випадку Президія може відкликати дійсні призначення арбітрів та призначити нових співарбітрів або всіх арбітрів відповідно до статті 18 Віденських правил.

АРБІТРАЖНИЙ СУД - ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 16

Пункт 1 статті 16 Віденських правил доповнено такими положеннями:

(1) Особа у заяві про розпорядження майном після смерті або сторони мають право номінувати кандидатури арбітрів на власний розсуд. Арбітром може бути будь-яка особа, що наділена повною дієздатністю, якщо сторони не домовилися про наявність додаткових вимог щодо кваліфікації арбітра, або такі вимоги не були передбачені у заяві про розпорядження майном після смерті. Арбітри перебувають в договірних відносинах зі сторонами і надають сторонам свої послуги.

ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 17

Пункти 1 і 2 статті 17 Віденських правил доповнено такими положеннями:

(1) Сторони мають право самостійно домовитися, або ж таке може бути передбачене у заяві про розпорядження майном після смерті, про арбітражний розгляд їхнього спору одноособовим арбітром або колегією, що складається з трьох арбітрів. Сторони також можуть самостійно дійти згоди щодо методу призначення арбітрів, або ж таке може бути передбачене у заяві про розпорядження майном після смерті. У разі відсутності згоди, або такої вказівки в заяві про розпорядження майном після смерті, застосовуються правила, закріплені в пунктах 2-6 цієї статті.

(2) У разі відсутності домовленості сторін щодо кількості арбітрів, або ж такого зазначення у заяві про розпорядження майном після смерті, Президія визначає, чи повинен спір вирішуватися одноособовим арбітром, або ж колегією, що складається з трьох арбітрів. При цьому Президія має взяти до уваги складність справи, ціну позову та зацікавленість сторін у швидкому та пов'язаному з найменшими витратами рішенні.

МІСЦЕ АРБІТРАЖУ

Стаття 25

Пункт 1 статті 25 Віденських правил доповнено такими положеннями:

(1) Сторони можуть самостійно домовитись про місце арбітражу, або таке місце може бути передбачене у заяві про розпорядження майном після смерті. У разі відсутності такої домовленості сторін, або такої вказівки в заяві про розпорядження майном після смерті, місцем арбітражу є м. Відень.

МОВА АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 26

Статтю 26 Віденських правил доповнено такими положеннями:

За відсутності домовленості сторін або зазначень у заяві про розпорядження майном після смерті щодо мови (мов) арбітражного провадження, арбітражний суд після одержання матеріалів справи зобов'язаний негайно визначити мову (мови) арбітражного провадження з урахуванням всіх обставин справи, зокрема, з урахуванням мови договору або заяви про розпорядження майном після смерті.

ПРАВО, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ

Стаття 27

Пункти 1 і 2 статті 27 Віденських правил замінено таким пунктом 1:

(1) Правом, що застосовується до спорів, пов'язаних з правонаступництвом, є право, яке застосовується відповідно до колізійних норм за звичайним місцем проживання померлого на момент його смерті, або право, яке застосовується відповідно до нього.

(2) Видалено.

VIAC- Віденський міжнародний арбітражний центр

при Федеральній палаті економіки Австрії у м. Відні

Wiedner Hauptstraße 63, 1045 Відень, Австрія

T +43 (0)5 90 900 4398

F +43 (0)5 90 900 216

E office@viac.eu

www.viac.eu
